

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

C 24

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 57

25 ianuarie 2014

Număr de referință

Cuprins

Pagina

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2014/C 24/01	Ultima publicație a Curții de Justiție a Uniunii Europene în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i> JO C 15, 18.1.2014	1
--------------	---	---

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2014/C 24/02	Cauza C-523/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundessozialgericht (Germania) la 3 octombrie 2013 — Walter Larcher/Deutsche Rentenversicherung Bayern Süd	2
2014/C 24/03	Cauza C-548/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº 2 de Marchena (Spania) la 24 octombrie 2013 — Caixabank S.A./Francisco Javier Brenes Jiménez și Andrea Jiménez Jiménez	2
2014/C 24/04	Cauza C-549/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Vergabekammer Arnsberg (Germania) la 22 octombrie 2013 — Bundesdruckerei GmbH/Stadt Dortmund	3

RO

Preț:
3 EUR

(continuare în pagina următoare)

Număr de referință	Cuprins (continuare)	Pagina
2014/C 24/05	Cauza C-552/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado Contencioso-Administrativo n° 6 de Bilbao (Spania) la 25 octombrie 2013 — Grupo Hospitalario Quirón S.A./Departamento de Sanidad del Gobierno Vasco	3
2014/C 24/06	Cauza C-556/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Lituania) la 28 octombrie 2013 — UAB „Litaksa”/„BTA Insurance Company” SE	3
2014/C 24/07	Cauza C-560/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesfinanzhof (Germania) la 30 octombrie 2013 — Finanzamt Ulm/Ingeborg Wagner-Raith în calitate de succesoare în drepturi a doamnei Maria Schweier	4
2014/C 24/08	Cauza C-563/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Fővárosi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Ungaria) la 30 octombrie 2013 — UPC DTH Sàrl/Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Elnöke	4
2014/C 24/09	Cauza C-570/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgerichtshof (Austria) la 6 noiembrie 2013 — Karoline Gruber	5
2014/C 24/10	Cauza C-571/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 7 noiembrie 2013 — Annegret Weitkämper-Krug/NRW Bank, Anstalt des öffentlichen Rechts	6
2014/C 24/11	Cauza C-572/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour d'appel de Bruxelles (Belgia) la 8 noiembrie 2013 — Hewlett-Packard Belgium SPRL/Reprobel SCRL	6
2014/C 24/12	Cauza C-576/13: Acțiune introdusă la 14 noiembrie 2013 — Comisia Europeană/Regatul Spaniei ..	7
2014/C 24/13	Cauza C-578/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgerichts Kiel (Germania) la 15 noiembrie 2013 — Hans-Jürgen Kickler și alți/Republica Elenă	7
2014/C 24/14	Cauza C-579/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Centrale Raad van Beroep (Țările de Jos) la 15 noiembrie 2013 — P/Commissie Sociale Zekerheid Breda, S/College van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Amstelveen	8
2014/C 24/15	Cauza C-581/13 P: Recurs introdus la 15 noiembrie 2013 de Intra-Presse împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) din 16 Septembrie 2013 în cauza T-448/11, Golden Balls Ltd/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)	8
2014/C 24/16	Cauza C-582/13 P: Recurs introdus la 15 noiembrie 2013 de Intra-Presse împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) din 16 septembrie 2013 în cauza T-437/11, Golden Balls Ltd/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)	9
2014/C 24/17	Cauza C-583/13 P: Recurs introdus la 15 noiembrie 2013 de Deutsche Bahn și alții împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 6 septembrie 2013 în cauza T-289/11, Deutsche și alții/Comisia Europeană	9
2014/C 24/18	Cauza C-588/13 P: Recurs introdus la 20 noiembrie 2013 de Telefónica S.A. împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a opta) din 9 septembrie 2013 în cauza T-430/11, Telefónica/Comisia	10

Număr de referință	Cuprins (continuare)	Pagina
2014/C 24/19	Cauza C-590/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Corte Suprema di Cassazione (Italia) la 20 noiembrie 2013 — Idexx Laboratoires Italia srl/Agenzia delle Entrate	10
2014/C 24/20	Cauza C-591/13: Acțiune introdusă la 20 noiembrie 2013 — Comisia Europeană/Republica Federală Germania	11
2014/C 24/21	Cauza C-598/13: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Curtea de Apel Suceava (România) la data de 22 noiembrie 2013 — Casa Județeană de Pensii Botoșani/Polixeni Guletsou	11
2014/C 24/22	Cauza C-599/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Raad van State (Țările de Jos) la 22 noiembrie 2013 — Vereniging Somalische Vereniging Amsterdam en Omgeving (Somvao)/Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie	12
2014/C 24/23	Cauza C-603/13: Recurs introdus la 22 noiembrie 2013 de Galp Energia España, SA, Petróleos de Portugal (Petrogal), SA, Galp Energia, SGPS, SA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 16 septembrie 2013 în cauza T-462/07, Galp Energia España, SA, Petróleos de Portugal (Petrogal), SA, Galp Energia, SGPS, SA/Comisia Europeană	12
2014/C 24/24	Cauza C-604/13 P: Recurs introdus la 25 noiembrie 2013 de Aloys F. Dornbracht GmbH & Co. KG împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 16 septembrie 2013 în cauza T-386/10, Aloys F. Dornbracht GmbH & Co. KG/Comisia Europeană	13
2014/C 24/25	Cauza C-608/13 P: Recurs introdus la 25 noiembrie 2013 de Compañía Española de Petróleos (CEPSA), S.A. împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 16 septembrie 2013 în cauza T-497/07, CEPSA/Comisia	13
2014/C 24/26	Cauza C-614/13 P: Recurs introdus la 27 noiembrie 2013 de Masco Corp., Hansgrohe AG, Hansgrohe Deutschland Vertriebs GmbH, Hansgrohe Handelsgesellschaft mbH, Hansgrohe SA/NV, Hansgrohe BV, Hansgrohe SARL, Hansgrohe Srl, Hüppe GmbH, Hüppe GmbH, Hüppe Belgium SA (NV) și Hüppe BV împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 16 septembrie 2013 pronunțate în cauza T-378/10, Masco Corp. și alții/Comisia Europeană	14
2014/C 24/27	Cauza C-616/13 P: Recurs introdus la 27 noiembrie 2013 de Productos Asfálticos (PROAS), S.A. împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 16 septembrie 2013 în cauza T-495/07, PROAS/Comisia	15
2014/C 24/28	Cauza C-617/13 P: Recurs introdus la 27 noiembrie 2013 de Repsol Lubricantes y Especialidades și alții împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 16 septembrie 2013 în cauza T-496/07, Repsol Lubricantes y Especialidades și alții/Comisia	16
2014/C 24/29	Cauza C-622/13 P: Recurs introdus la 27 noiembrie 2013 de Castel Frères SAS împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 13 septembrie 2013 în cauza T-320/10, Fürstlich Castell'sches Domänenamt Albrecht Fürst zu Castell-Castell/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)	16

Tribunalul

2014/C 24/30	Cauza T-394/10: Hotărârea Tribunalului din 5 decembrie 2013 — Grebenshikova/OAPI — Volvo Trademark (SOLVO) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative SOLVO — Marca comunitară verbală anterioară VOLVO — Motiv relativ de refuz — Lipsa riscului de confuzie — Lipsă de similitudine între semne — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	18
--------------	---	----

2014/C 24/31	Cauza T-107/11 P: Hotărârea Tribunalului din 4 decembrie 2013 — ETF/Schuerings („Recurs — Funcție publică — Agenți temporari — Contract pe perioadă nedeterminată — Decizie de reziliere — Competența Tribunalului Funcției Publice — Articolele 2 și 47 din RAA — Obligația de sollicitudine — Noțiunea de interes al serviciului — Interdicția de a se pronunța ultra petita — Dreptul la apărare”)	18
2014/C 24/32	Cauza T-108/11 P: Hotărârea Tribunalului din 4 decembrie 2013 — ETF/Michel („Recurs — Funcție publică — Agenți temporari — Contract pe durată nedeterminată — Decizie de reziliere — Competența Tribunalului Funcției Publice — Articolele 2 și 47 din RAA — Obligația de sollicitudine — Noțiunea de interes al serviciului — Interdicția de a se pronunța ultra petita — Drept la apărare”)	19
2014/C 24/33	Cauza T-573/11: Hotărârea Tribunalului din 3 decembrie 2013 — JAS/Comisia [„Uniune vamală — Importuri de pantaloni de tip jeans — Fraudă — Recuperare ulterioară a unor taxe la import — Articolul 13 din Regulamentul (CEE) nr. 1430/79 — Articolul 239 din Codul vamal — Cerere de remitere a taxelor la import — Existența unei situații speciale — Clauză de echitate — Decizie a Comisiei”]	19
2014/C 24/34	Cauza T-4/12: Hotărârea Tribunalului din 5 decembrie 2013 — Olive Line International/OAPI — Carapelli Firenze (Maestro de Oliva) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Înregistrare internațională care desemnează Comunitatea Europeană — Marca figurativă Maestro de Oliva — Marca națională verbală anterioară MAESTRO — Utilizare serioasă a mărcii anterioare — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) și articolul 15 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	20
2014/C 24/35	Cauza T-361/12: Hotărârea Tribunalului din 6 decembrie 2013 — Premiere Polish/OAPI — Donau Kanol (ECOFORCE) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale ECOFORCE — Marcă comunitară figurativă anterioară ECO FORTE — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	20
2014/C 24/36	Cauza T-428/12: Hotărârea Tribunalului din 6 decembrie 2013 — Banco Bilbao Vizcaya Argentaria/OAPI (VALORES DE FUTURO) [„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale VALORES DE FUTURO — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	20
2014/C 24/37	Cauza T-483/13 R: Ordonanța președintelui Tribunalului din 27 noiembrie 2013 — Oikonomopoulos/Comisia [„Măsuri provizorii — Investigație efectuată de OLAF — Acțiune în despăgubire — Prejudiciu financiar și moral pretins suferit de reclamant — Cerere de măsuri provizorii — Inadmisibilitate — Lipsa urgenței”]	21
2014/C 24/38	Cauza T-529/13: Acțiune introdusă la 27 septembrie 2013 — Izsák și Dabis/Comisia	21
2014/C 24/39	Cauza T-554/13: Acțiune introdusă la 16 octombrie 2013 — Ungaria/Comisia	22
2014/C 24/40	Cauza T-558/13: Acțiune introdusă la 24 octombrie 2013 — FSA/OAPI — Motokit Veículos e Acessórios (FSA K-FORCE)	23
2014/C 24/41	Cauza T-559/13: Acțiune introdusă la 25 octombrie 2013 — Giovanni Cosmetics/OAPI — Vasconcelos & Gonçalves (GIOVANNI GALLI)	23
2014/C 24/42	Cauza T-567/13: Acțiune introdusă la 29 octombrie 2013 — Sharp/OAPI (BIG PAD)	24

<u>Număr de referință</u>	<u>Cuprins (continuare)</u>	<u>Pagina</u>
2014/C 24/43	Cauza T-568/13: Acțiune introdusă la 28 octombrie 2013 — Bimbo/OAPI — Cafe' do Brasil (KIMBO)	24
2014/C 24/44	Cauza T-569/13: Acțiune introdusă la 28 octombrie 2013 — Bimbo/OAPI — Cafe' do Brasil (Caffè KIMBO Espresso Napoletano)	25
2014/C 24/45	Cauza T-576/13: Acțiune introdusă la 30 octombrie 2013 — Verus/OAPI — Joie International (MIRUS)	25
2014/C 24/46	Cauza T-577/13: Acțiune introdusă la 30 octombrie 2013 — Zehnder/OAPI — UAB „Amalva” (komfovent)	26
2014/C 24/47	Cauza T-581/13: Acțiune introdusă la 4 noiembrie 2013 — The Royal County of Berkshire Polo Club/OAPI — Lifestyle Equities (Royal County of Berkshire POLO CLUB)	26
2014/C 24/48	Cauza T-585/13: Acțiune introdusă la 8 noiembrie 2013 — H.P. Gauff Ingenieure/OAPI — Gauff (Gauff JBG Ingenieure)	27
2014/C 24/49	Cauza T-586/13: Acțiune introdusă la 8 noiembrie 2013 — H.P. Gauff Ingenieure/OAPI — Gauff (Gauff THE ENGINEERS WITH THE BROADER VIEW)	27
2014/C 24/50	Cauza T-587/13: Acțiune introdusă la 4 noiembrie 2013 — Schwerdt/OAPI — Iberamigo (cat&clean)	28
2014/C 24/51	Cauza T-588/13: Acțiune introdusă la 7 noiembrie 2013 — Deutsche Rockwool Mineralwoll/OAPI — A. Weber (JETROC)	28
2014/C 24/52	Cauza T-592/13: Acțiune introdusă la 11 noiembrie 2013 — Ratioparts-Ersatzteile/OAPI — Norwood Industries (NORTHWOOD professional forest equipment)	29
2014/C 24/53	Cauza T-594/13: Acțiune introdusă la 14 noiembrie 2013 — Sanctuary Brands/OAPI — Richter International (TAILORBYRD)	29
2014/C 24/54	Cauza T-597/13: Acțiune introdusă la 18 noiembrie 2013 — Calida/OAPI — Quanzhou Green Garments (dadida)	30
2014/C 24/55	Cauza T-598/13: Acțiune introdusă la 15 noiembrie 2013 — Sanctuary Brands/OAPI — Richter International (TAILORBYRD)	30
2014/C 24/56	Cauza T-601/13: Acțiune introdusă la 12 noiembrie 2013 — Wilo/OAPI (Pioneering for You)	31
2014/C 24/57	Cauza T-603/13: Acțiune introdusă la 14 noiembrie 2013 — Léon Van Parys/Comisia	31
2014/C 24/58	Cauza T-604/13: Acțiune introdusă la 20 noiembrie 2013 — Levi Strauss/OAPI — L&O Hunting Group (101)	32
2014/C 24/59	Cauza T-605/13: Acțiune introdusă la 21 noiembrie 2013 — Alma — The Soul of Italian Wine/OAPI — Miguel Torres (SOTTO IL SOLE ITALIANO SOTTO IL SOLE)	32
2014/C 24/60	Cauza T-608/13: Acțiune introdusă la 22 noiembrie 2013 — easyGroup IP Licensing/OAPI — TUI (easyAir-tours)	33

<u>Număr de referință</u>	<u>Cuprins (continuare)</u>	<u>Pagina</u>
2014/C 24/61	Cauza T-609/13: Acțiune introdusă la 22 noiembrie 2013 — BlackRock/OAPI (SO WHAT DO I DO WITH MY MONEY)	33
2014/C 24/62	Cauza T-610/13: Acțiune introdusă la 21 noiembrie 2013 — Ecolab USA/OAPI (GREASECUTTER)	33
2014/C 24/63	Cauza T-611/13: Acțiune introdusă la 21 noiembrie 2013 — Australian Gold/OAPI — Effect Management & Holding (HOT)	34
2014/C 24/64	Cauza T-615/13: Acțiune introdusă la 20 noiembrie 2013 — AIC/OAPI — ACV Manufacturing (Schimbătoare de căldură)	34
2014/C 24/65	Cauza T-616/13: Acțiune introdusă la 20 noiembrie 2013 — AIC/OAPI — ACV Manufacturing (inserturi schimbătoare de căldură)	35
2014/C 24/66	Cauza T-617/13: Acțiune introdusă la 20 noiembrie 2013 — AIC/OAPI — ACV Manufacturing (Racorduri pentru schimb de căldură)	35
2014/C 24/67	Cauza T-619/13 P: Recurs introdus la 26 noiembrie 2013 de Carla Făita împotriva Hotărârii din 16 septembrie 2013 a Tribunalului Funcției Publice în cauza F-92/11, Făita/CESE	36
2014/C 24/68	Cauza T-620/13: Acțiune introdusă la 22 noiembrie 2013 — Marchi Industriale/ECHA	36
2014/C 24/69	Cauza T-623/13: Acțiune introdusă la 27 noiembrie 2013 — Unión de Almacénistas de Hierros de España/Comisia	37
2014/C 24/70	Cauza T-644/13: Acțiune introdusă la 4 decembrie 2013 — Serco Belgium și alții/Comisia	37

Tribunalul Funcției Publice

2014/C 24/71	Cauza F-36/13: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 3 decembrie 2013 — CT/Agencia Executiva pentru Educaci3n, Audiovizual y Cultura (Funcție publică — Agent temporar — Contract pe perioadă nedeterminată — Reziliere — Atingere adusă demnității funcției — Ruperea legăturii de încredere)	39
2014/C 24/72	Cauza F-88/13: Acțiune introdusă la 17 septembrie 2013 — ZZ/REA	39
2014/C 24/73	Cauza F-89/13: Acțiune introdusă la 18 septembrie 2013 — ZZ/Comisia	39
2014/C 24/74	Cauza F-90/13: Acțiune introdusă la 18 septembrie 2013 — ZZ/Comisia	40
2014/C 24/75	Cauza F-102/13: Acțiune introdusă la 9 octombrie 2013 — ZZ/Comisia	40
2014/C 24/76	Cauza F-107/13: Acțiune introdusă la 25 octombrie 2013 — ZZ/Comisia	41
2014/C 24/77	Cauza F-108/13: Acțiune introdusă la 28 octombrie 2013 — ZZ/Consiliul	41
2014/C 24/78	Cauza F-110/13: Acțiune introdusă la 11 noiembrie 2013 — ZZ/Comisia	41

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

*(2014/C 24/01)***Ultima publicație a Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene***

JO C 15, 18.1.2014

Publicații anterioare

JO C 9, 11.1.2014

JO C 377, 21.12.2013

JO C 367, 14.12.2013

JO C 359, 7.12.2013

JO C 352, 30.11.2013

JO C 344, 23.11.2013

Aceste texte sunt disponibile pe:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundessozialgericht (Germania) la 3 octombrie 2013 — Walter Larcher/Deutsche Rentenversicherung Bayern Süd

(Cauza C-523/13)

(2014/C 24/02)

*Limba de procedură: germana***Instanța de trimitere**

Bundessozialgericht

Părțile din procedura principală*Reclamant:* Walter Larcher*Pârâtă:* Deutsche Rentenversicherung Bayern Süd**Întrebările preliminare**

- Principiul egalității de tratament consacrat la articolul 39 alineatul (2) CE [devenit articolul 45 alineatul (2) TFUE], respectiv la articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 ⁽¹⁾ se opune unei dispoziții naționale potrivit căreia pensia pentru limită de vârstă după munca cu timp parțial în vederea pregătirii pensionării presupune că activitatea cu timp parțial a fost desfășurată în temeiul legislației naționale a statului membru în cauză, iar nu în temeiul legislației unui alt stat membru?
- În cazul unui răspuns afirmativ, care sunt cerințele pe care principiul egalității de tratament prevăzut la articolul 39 alineatul (2) CE [devenit articolul 45 alineatul (2) TFUE], respectiv la articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 le impune, cu titlu de condiție pentru acordarea dreptului la o pensie națională pentru limită de vârstă, cu privire la asimilarea activității cu timp parțial în vederea pregătirii pensionării realizate în temeiul legislației celui alt stat membru:
 - Se impune o analiză comparativă a condițiilor regimului de muncă cu timp parțial în vederea pregătirii pensionării?
 - În cazul unui răspuns afirmativ, este suficient dacă regimul de muncă cu timp parțial în vederea pregătirii pensionării are în esență aceeași funcție și aceeași structură în ambele state membre?

- Sau condițiile regimului de muncă cu timp parțial în vederea pregătirii pensionării trebuie concepute în mod identic în ambele state membre?

⁽¹⁾ Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați și cu familiile acestora care se deplasează în cadrul Comunității (JO L 149, p. 2, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 26).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº 2 de Marchena (Spania) la 24 octombrie 2013 — Caixabank S.A./Francisco Javier Brenes Jiménez și Andrea Jiménez Jiménez

(Cauza C-548/13)

(2014/C 24/03)

*Limba de procedură: spaniola***Instanța de trimitere**

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº 2 de Marchena

Părțile din procedura principală*Reclamantă:* Caixabank S. A.*Pârâți:* Francisco Javier Brenes Jiménez și Andrea Jiménez Jiménez**Întrebările preliminare**

- În conformitate cu Directiva 93/13/CEE a Consiliului ⁽¹⁾ din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii, în special cu articolul 6 alineatul (1) primul paragraf din aceasta, și în scopul garantării protecției consumatorilor și utilizatorilor în conformitate cu principiile echivalenței și efectivității, atunci când o instanță națională apreciază existența unei clauze abuzive privind dobânzile de întârziere în contractele de credit ipotecar, trebuie să constate nulitatea clauzei și lipsa efectului obligatoriu al acesteia sau, dimpotrivă, trebuie să modereze respectiva clauză privind dobânzile, acordând un termen executantului sau creditorului pentru a recalcula dobânzile?

2. A doua dispoziție tranzitorie din Legea 1/2013 din 14 mai 2013 presupune o limitare clară a protecției intereselor consumatorului prin faptul că impune implicit instanței obligația de a modera o clauză abuzivă privind dobânzi de întârziere, recalculând dobânzile prevăzute și menținând în vigoare clauza abuzivă, în loc să constate nulitatea clauzei și lipsa efectului obligatoriu al acesteia în privința consumatorului?

3. A doua dispoziție tranzitorie din Legea 1/2013 din 14 mai 2013 încalcă Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii, în special articolul 6 alineatul (1) din aceasta, prin faptul că nu permite aplicarea principiilor echivalenței și efectivității în domeniul protecției consumatorului și evită aplicarea sancțiunii nulității și a lipsei efectului obligatoriu în privința clauzelor abuzive privind dobânzi de întârziere prevăzute în contractele de credit ipotecar încheiate anterior intrării în vigoare a Legii 1/2013 din 14 mai 2013?

(¹) JO L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Vergabekammer Arnsberg (Germania) la 22 octombrie 2013 — Bundesdruckerei GmbH/Stadt Dortmund

(Cauza C-549/13)

(2014/C 24/04)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Vergabekammer Arnsberg

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Bundesdruckerei GmbH

Pârât: Stadt Dortmund

Întrebările preliminare

Articolul 56 TFUE și articolul 3 alineatul (1) din Directiva 96/71/CE (¹) se opun unei legislații naționale și/sau unei condiții de atribuire a unui contract de achiziții publice stabilite de o autoritate contractantă, conform căreia un ofertant care intenționează să obțină un contract de achiziții publice care face obiectul procedurii de cerere de ofertă trebuie (1) să se oblige să plătească personalului afectat executării contractului salariul stabilit prin convențiile colective sau salariul minim prevăzute de legislație și (2) să impună subcontractantului numit sau potențial aceeași obligație și să depună la autoritatea contractantă o declarație de angajament corespunzătoare a subcontractantului atunci când (a) legislația

prevede o astfel de obligație numai pentru atribuirea contractelor de achiziții publice, dar nu și pentru atribuirea contractelor de achiziții private și (b) subcontractantul este stabilit într-un alt stat membru al Uniunii Europene, iar lucrătorii subcontractantului, în vederea executării prestațiilor care fac obiectul contractului, lucrează exclusiv în țara de origine a subcontractantului?

(¹) Directiva 96/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 1996 privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii (JO L 18, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 4, p. 29).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado Contencioso-Administrativo n° 6 de Bilbao (Spania) la 25 octombrie 2013 — Grupo Hospitalario Quirón S.A./Departamento de Sanidad del Gobierno Vasco

(Cauza C-552/13)

(2014/C 24/05)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado Contencioso-Administrativo n° 6 de Bilbao

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Grupo Hospitalario Quirón S.A.

Pârât: Departamento de Sanidad del Gobierno Vasco

Copârât: Instituto de Religiosas Siervas de Jesús de la Caridad

Întrebarea preliminară

Este compatibilă cu dreptul Uniunii Europene cerința din cadrul contractelor de achiziții publice de gestionare de servicii publice de asistență medicală ca prestația medicală care face obiectul unor astfel de contracte să fie furnizată EXCLUSIV într-un anumit municipiu, care poate să nu fie cel de domiciliu al pacienților?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Lituania) la 28 octombrie 2013 — UAB „Litaksa”/„BTA Insurance Company” SE

(Cauza C-556/13)

(2014/C 24/06)

Limba de procedură: lituaniana

Instanța de trimitere

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Părțile din procedura principală

Reclamantă: UAB „Litaksa”

Pârâtă: „BTA Insurance Company” SE

Întrebările preliminare

1. Articolul 2 din Directiva 90/232/CEE ⁽¹⁾, astfel cum a fost modificat prin articolul 4 din Directiva 2005/14/CE ⁽²⁾, trebuie interpretat în sensul că părțile unui contract de asigurare nu au dreptul să prevadă o restricție teritorială a acoperirii oferite de asigurare persoanei asigurate (să aplice o primă de asigurare diferită în funcție de teritoriul pe care este utilizat vehiculul — în întreaga Uniune Europeană sau numai în Republica Lituania), însă în orice caz fără ca acoperirea pagubelor produse victimelor să fie restricționată, cu alte cuvinte nu au dreptul să definească utilizarea vehiculului în afara Republicii Lituania în alt stat membru al Uniunii Europene ca un factor care face să crească riscul asigurat, situație în care trebuie plătită o primă de asigurare suplimentară?
2. Înțelegerea părților unui contract de asigurare menționată mai sus, prin care riscul asigurat este legat de utilizarea teritorială a vehiculului, trebuie interpretată în sensul că încalcă principiul liberei circulații a persoanelor și a vehiculelor pe întreg teritoriul Uniunii Europene și principiul general al Uniunii Europene al egalității (nediscriminării)?

⁽¹⁾ A treia directivă a Consiliului din 14 mai 1990 privind armonizarea legislației statelor membre referitoare la asigurarea de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule (JO L 129, p. 33, Ediție specială, 06/vol. 1, p. 240).

⁽²⁾ Directiva 2005/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 de modificare a Directivelor 72/166/CEE, 84/5/CEE, 88/357/CEE și 90/232/CEE și a Directivei 2000/26/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind asigurarea de răspundere civilă auto (JO L 149, p. 14, Ediție specială, 06/vol. 7, p. 212).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesfinanzhof (Germania) la 30 octombrie 2013 — Finanzamt Ulm/Ingeborg Wagner-Raith în calitate de succesoare în drepturi a doamnei Maria Schweier

(Cauza C-560/13)

(2014/C 24/07)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din procedura principală

Recurent-pârât: Finanzamt Ulm

Intimată-reclamantă: Ingeborg Wagner-Raith, în calitate de succesoare în drepturi a doamnei Maria Schweier

Intervenient: Bundesministerium der Finanzen

Întrebările preliminare

1. În cazul participațiilor la fonduri din state terțe, libera circulație a capitalurilor prevăzută la articolul 73b din Tratatul CE (devenit la 1 mai 1999 articolul 56 CE) ⁽¹⁾ nu se opune unei reglementări naționale [în speță articolul 18 alineatul (3) din AuslInvestmG], conform căreia pentru investitorii rezidenți la fonduri de investiții din străinătate trebuie să se ia în considerare, în anumite condiții, în plus față de dividende, venituri fictive în cuantum de 90 de procente din diferența dintre primul și ultimul preț de răscumpărare din anul respectiv, însă cel puțin 10 procente din ultimul preț de răscumpărare (sau din valoarea la bursă sau din valoarea de piață) pentru motivul că reglementarea, rămasă în esență nemodificată de la 31 decembrie 1993, are legătură cu prestarea de servicii financiare în sensul normei de anterioritate prevăzute la articolul 73c alineatul (1) din Tratatul CE [devenit începând cu 1 mai 1999 articolul 57 alineatul (1) CE] ⁽²⁾?

În cazul în care răspunsul la prima întrebare nu este afirmativ:

2. Participația la un astfel de fond de investiții cu sediul într-o țară terță reprezintă întotdeauna o investiție directă în sensul articolului 73c alineatul (1) din Tratatul CE [devenit începând cu 1 mai 1999 articolul 57 alineatul (1) CE] sau răspunsul depinde în această privință de aspectul dacă în temeiul dispozițiilor naționale ale statului în care are sediul fondul de investiții sau pentru alte motive participația oferă investitorului posibilitatea de a participa efectiv la administrarea sau la controlul fondului de investiții?

⁽¹⁾ Articolul 63 TFUE.

⁽²⁾ Articolul 64 alineatul (1) TFUE.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungaria) la 30 octombrie 2013 — UPC DTH Sàrl/Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Elnöke

(Cauza C-563/13)

(2014/C 24/08)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Părțile din procedura principală

Reclamantă: UPC DTH Sàrl

Pârâtă: Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Elnöke

Întrebările preliminare

1. Articolul 2 litera c) din Directiva-cadru, mai exact Directiva 2002/21/CE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/140/CE ⁽²⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009, trebuie interpretat în sensul că trebuie calificat drept serviciu de comunicații electronice serviciul în cadrul căruia furnizorul serviciului acordă cu titlu oneros accesul condiționat la un pachet de programe transmis prin satelit care conține servicii de difuzare radio și de televiziune?
2. Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene poate fi interpretat în sensul că serviciului descris în prima întrebare îi este aplicabil principiul liberei prestări a serviciilor între statele membre, în cazul în care este vorba despre un serviciu furnizat din Luxemburg pentru teritoriul Ungariei?
3. Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene poate fi interpretat în sensul că, în cazul serviciului descris în prima întrebare, statul de destinație pentru care se furnizează serviciul are dreptul să limiteze furnizarea acestui tip de servicii prevăzând înregistrarea obligatorie a [furnizorului] serviciului în acest stat membru și stabilirea unei sucursale sau a unei entități juridice autonome, precum și insistând ca un astfel de serviciu să poată fi furnizat numai prin intermediul unei sucursale sau al unei entități juridice autonome?
4. Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene poate fi interpretat în sensul că procedurile administrative referitoare la serviciile descrise în prima întrebare intră în competența autorității administrative a statului membru competent din punct de vedere teritorial în considerarea locului unde se [furnizează] serviciul, independent de statul membru în care operează sau în care este înregistrată întreprinderea care furnizează serviciul?
5. Articolul 2 litera (c) din Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 (Directivă-cadru) poate fi interpretat în sensul că serviciul descris în prima întrebare trebuie calificat drept serviciu de comunicații electronice sau că serviciul respectiv trebuie calificat drept serviciu de acces condiționat furnizat prin utilizarea sistemului de acces condiționat definit la articolul 2 litera (f) din Directiva-cadru?

6. În lumina considerațiilor de mai sus, dispozițiile relevante pot fi interpretate în sensul că furnizorul serviciului descris în prima întrebare trebuie calificat drept furnizor de servicii de comunicații electronice în sensul reglementării comunitare?

⁽¹⁾ Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (Directivă-cadru) (JO L 108, p. 33, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 195).

⁽²⁾ Directiva 2009/140/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 de modificare a Directivelor 2002/21/CE privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice, 2002/19/CE privind accesul la rețelele de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora și 2002/20/CE privind autorizarea rețelilor și serviciilor de comunicații electronice (JO L 337, p. 37).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de
Verwaltungsgerichtshof (Austria) la 6 noiembrie 2013 —
Karoline Gruber**

(Cauza C-570/13)

(2014/C 24/09)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Karoline Gruber

Pârât: Unabhängiger Verwaltungssenat für Kärnten

Intervenientă: EMA Beratungs- und Handels GmbH

Cealaltă parte: Bundesminister für Wirtschaft, Familie und Jugend

Întrebările preliminare

1. Dreptul Uniunii, în special Directiva 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului ⁽¹⁾, în special articolul 11 din aceasta, se opune unei situații juridice naționale conform căreia o decizie prin care se constată că nu trebuie să se realizeze o evaluare a efectelor asupra mediului pentru un anumit proiect are caracter obligatoriu și pentru vecinii

cărora nu le-a revenit calitatea de parte în cadrul procedurii de constatare anterioare, iar decizia le este opozabilă acestora în cadrul procedurii de autorizare ulterioare, chiar dacă au posibilitatea de a-și formula obiecțiile împotriva proiectului în cursul acestei proceduri de autorizare (ceea ce în procedura principală înseamnă că prin efectele proiectului le este pusă în pericol viața, sănătatea sau proprietatea ori aceștia sunt deranjați în mod nerezonabil de miros, zgomot, fum, praf, agitație sau în orice alt mod)?

În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare:

2. Dreptul Uniunii, în special Directiva 2011/92 care se aplică în mod direct, impune înfirmarea caracterului obligatoriu descris în cadrul primei întrebări?

(¹) JO 2012, L 26, p. 1.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 7 noiembrie 2013 — Annegret Weitkämper-Krug/NRW Bank, Anstalt des öffentlichen Rechts

(Cauza C-571/13)

(2014/C 24/10)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Annegret Weitkämper-Krug

Pârâtă: NRW Bank, Anstalt des öffentlichen Rechts

Întrebarea preliminară

Articolul 27 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 (¹) al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO 2001, L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74) trebuie interpretat în sensul că instanța sesizată ulterior, care, potrivit articolului 22 din regulamentul menționat, are competență exclusivă, trebuie totuși să suspende procedura până la clarificarea competenței primei instanțe sesizate, care, potrivit aceluiași articol, nu dispune de competență exclusivă?

(¹) Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour d'appel de Bruxelles (Belgia) la 8 noiembrie 2013 — Hewlett-Packard Belgium SPRL/Reprobel SCRL

(Cauza C-572/13)

(2014/C 24/11)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour d'appel de Bruxelles

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Hewlett-Packard Belgium SPRL

Pârâtă: Reprobel SCRL

Întrebările preliminare

1. Termenii „compensație echitabilă” de la articolul 5 alineatul (2) litera (a) și de la articolul 5 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2001/29 (¹) trebuie să primească o interpretare diferită după cum reproducerea pe hârtie sau pe orice suport similar, prin folosirea oricărui tip de tehnică fotografică sau a oricărui alt proces cu efecte similare, este realizată de către orice utilizator sau de către o persoană fizică pentru uz personal și în scopuri care nu sunt direct sau indirect comerciale? În cazul unui răspuns afirmativ, pe ce criterii trebuie să se întemeieze această diferență de interpretare?
2. Articolul 5 alineatul (2) litera (a) și articolul 5 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2001/29 trebuie interpretate în sensul că autorizează statele membre să stabilească compensația echitabilă care revine titularilor de drepturi sub forma:
 1. unei remunerații forfetare care se plătește de către fabricantul, importatorul sau cumpărătorul comunitar al aparatelor care permit copierea operelor protejate, cu ocazia punerii în circulație a acestor aparate pe teritoriul național și al cărei quantum se calculează numai în funcție de viteza de copiere pe minut, fără vreo altă legătură cu prejudiciul eventual suferit de către titularii de drepturi,
 - și a
 2. unei remunerații proporționale, stabilită numai printr-un preț unitar înmulțit cu numărul de copii realizate, care variază în funcție de împrejurarea dacă debitorul a cooperat sau nu a cooperat la încasarea acestei remunerații, și care este în sarcina persoanelor fizice sau juridice care realizează copii ale unor opere sau, eventual, pe socoteala acestora, în sarcina persoanelor care pun la dispoziția altora cu titlu oneros sau gratuit aparatul de copiere.

În cazul unui răspuns negativ la această întrebare, care sunt criteriile pertinente și coerente pe care statele membre trebuie să le urmeze pentru ca, în conformitate cu dreptul Uniunii, compensația să poată fi considerată echitabilă și să fie instaurat un just echilibru între persoanele interesate?

3. Articolul 5 alineatul (2) litera (a) și articolul 5 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2001/29 trebuie interpretate în sensul că autorizează statele membre să atribuie editorilor operelor create de autori jumătate din compensația echitabilă care revine titularilor de drepturi, fără vreo obligație din partea editorilor de a se asigura că autorii beneficiază, chiar și indirect, de o parte din compensația de care au fost privați?

4. Articolul 5 alineatul (2) litera (a) și articolul 5 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2001/29 trebuie interpretate în sensul că autorizează statele membre să instituie un sistem nediferențiat de percepere a compensației echitabile care revine titularilor de drepturi, sub forma unei sume forfetare și a unei sume pentru fiecare copie realizată, care acoperă implicit dar în mod cert în parte și copierea de partituri muzicale și reproducerile ilegale?

(¹) Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională (JO L 167, p. 10, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 230).

Acțiune introdusă la 14 noiembrie 2013 — Comisia Europeană/Regatul Spaniei

(Cauza C-576/13)

(2014/C 24/12)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Nicolae și S. Pardo Quintillán, agenți)

Pârât: Regatul Spaniei

Concluziile reclamantei

— Constatarea, în temeiul articolului 258 primul paragraf din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, a faptului că, prin obligarea în mod general a întreprinderilor prestatoare de servicii de terminal care își desfășoară activitatea în porturile de interes general spaniole de a participa la o societate pe acțiuni de gestionare a docherilor (SAGEP) și, în orice caz, prin faptul că nu le permite acestora să-și recruteze propriul personal, permanent sau temporar, de pe piața forței de muncă, cu excepția cazului în care forța de muncă propusă de SAGEP nu este corespunzător pregătită sau este insuficientă, Regatul Spaniei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 49 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

— obligarea Regatului Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Acțiunea formulată de Comisia Europeană împotriva Regatului Spaniei are ca obiect regimul instituit prin Legea spaniolă privind porturile de stat și marina comercială și are în vedere întreprinderile prestatoare de servicii de terminal, în special gestionarea forței de muncă în vederea prestării de servicii portuare de manipulare a mărfurilor.

Comisia consideră că acest regim, care obligă în mod general întreprinderile prestatoare de servicii de terminal care își desfășoară activitățile în porturile de interes general spaniole să participe la o societate pe acțiuni de gestionare a docherilor (SAGEP) și, în orice caz, care nu le permite acestora să-și recruteze propriul personal, indiferent dacă este permanent sau temporar, de pe piața forței de muncă, cu excepția cazului în care forța de muncă propusă de SAGEP nu este corespunzător pregătită sau este insuficientă, este incompatibilă cu obligațiile care îi incumbă Regatului Spaniei în temeiul articolului 49 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, referitor la libertatea de stabilire.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgerichts Kiel (Germania) la 15 noiembrie 2013 — Hans-Jürgen Kickler și alți/Republica Elenă

(Cauza C-578/13)

(2014/C 24/13)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht Kiel

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Hans-Jürgen Kickler, Walter Wöhlk, Zahnärztekammer Schleswig-Holstein Versorgungswerk

Pârâtă: Republica Elenă

Întrebările preliminare

1. Articolul 1 din Regulamentul (CE) nr. 1393/2007 al Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind notificarea sau comunicarea în statele membre a actelor judiciare și extra-judiciare în materie civilă sau comercială (denumit în continuare „regulamentul”) (¹) trebuie interpretat în sensul că o acțiune prin intermediul căreia persoana care a achiziționat obligațiuni de stat emise de pârâtă solicită acesteia plata unei sume cu titlu de executare a obligației și de despăgubire trebuie considerată ca fiind „materie civilă sau comercială” în sensul articolului 1 alineatul (1) prima teză din regulamentul în cazul în care cumpărătorul nu a acceptat oferta de schimb de obligațiuni prezentată de pârâtă la sfârșitul lunii februarie 2012, ca urmare a adoptării Legii elene nr. 4050/2012 (denumită în continuare „Greek-Bondholder-Act”)?

2. În cazul unei acțiuni care se întemeiază în esență pe lipsa de efect sau pe nulitatea Greek-Bondholder-Act, citată anterior, este vorba despre răspunderea unui stat privind acte sau omisiuni în cadrul exercitării autorității publice în sensul articolului 1 alineatul (1) a doua teză din regulamentul citat la prima întrebare?

(¹) Regulamentul (CE) nr. 1393/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind notificarea sau comunicarea în statele membre a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială („notificarea sau comunicarea actelor”) și abrogarea Regulamentului (CE) nr. 1348/2000 al Consiliului (JO L 324, p. 79).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Centrale Raad van Beroep (Țările de Jos) la 15 noiembrie 2013 — P/Commissie Sociale Zekerheid Breda, S/College van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Amstelveen

(Cauza C-579/13)

(2014/C 24/14)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Centrale Raad van Beroep

Părțile din procedura principală

Apelanți: P și S

Intimați: Commissie Sociale Zekerheid Breda și College van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Amstelveen

Întrebările preliminare

1. Spiritul și finalitatea Directivei 2003/109/CE (¹) sau articolul 5 alineatul (2) și/sau articolul 11 alineatul (1) din aceasta trebuie interpretate în sensul că sunt incompatibile cu obligația de integrare civică a resortisanților țărilor terțe care dețin statutul de rezident pe termen lung impusă printr-o reglementare națională și sancționată printr-un sistem de amenzi?
2. Pentru a răspunde la prima întrebare, este important să se stabilească dacă obligația de integrare civică este impusă înainte de acordarea statutului de rezident pe termen lung?

(¹) Directiva 2003/109/CE a Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung (JO 2004, L 16, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 225).

Recurs introdus la 15 noiembrie 2013 de Intra-Presse împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) din 16 Septembrie 2013 în cauza T-448/11, Golden Balls Ltd/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

(Cauza C-581/13 P)

(2014/C 24/15)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Intra-Presse (reprezentanți: P. Péters, avocat, T. de Haan, avocat, M. Laborde, avocat)

Celelalte părți din procedură: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Golden Balls Ltd

Concluziile recurente

- Anularea Hotărârii Tribunalului Curții de Justiție a Uniunii Europene din 16 septembrie 2013 în cauza T-448/11;
- trimiterea cauzei spre rejudecare la Tribunalul Curții de Justiție a Uniunii Europene pentru a se pronunța cu privire la acțiunea introdusă de Intra-Presse în temeiul articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009 (¹),
- soluționarea odată cu fondul a cererii privind cheltuielile de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta susține că hotărârea atacată ar trebui anulată pentru următoarele motive:

În primul rând, Tribunalul a încălcat articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 atunci când a definit publicul relevant, atunci când a apreciat gradul de similitudine conceptuală dintre mărci adăugând cerința unui „proces de traducere intelectuală”, a unui „început de traducere” sau a unei „traduceri anterioare” și atunci când a omis să ia în considerare notorietatea mărcii anterioare pentru servicii din clasa 41. În al doilea rând, Tribunalul a încălcat articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009 prin faptul că nu a efectuat o apreciere globală și nu a analizat relevanța notorietății mărcii anterioare a recurente și existența unei posibile legături.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1).

Recurs introdus la 15 noiembrie 2013 de Intra-Pressé împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) din 16 septembrie 2013 în cauza T-437/11, Golden Balls Ltd/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

(Cauza C-582/13 P)

(2014/C 24/16)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Intra-Pressé (reprezențanți: P. Péters, avocat, T. de Haan, avocat, M. Laborde, avocat)

Celelalte părți din procedură: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Golden Balls Ltd

Concluziile recurente

- Anularea Hotărârii Tribunalului Curții de Justiție a Uniunii Europene din 16 septembrie 2013 în cauza T-437/11;
- trimiterea cauzei spre judecare la Tribunalul Curții de Justiție a Uniunii Europene pentru a se pronunța cu privire la acțiunea introdusă de Intra-Pressé în temeiul articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009 ⁽¹⁾;
- soluționarea odată cu fondul a cererii privind cheltuielile de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta susține că hotărârea atacată ar trebui anulată pentru următoarele motive:

În primul rând, Tribunalul a încălcat articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 atunci când a definit publicul relevant și atunci când a apreciat gradul de similitudine conceptuală dintre mărci adăugând cerința unui „proces de traducere intelectuală”, a unui „început de traducere” sau a unei „traduceri anterioare”. În al doilea rând, Tribunalul a încălcat articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009 prin faptul că nu a efectuat o apreciere globală și nu a analizat relevanța notorietății mărcii anterioare a recurente și existența unei posibile legături.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1).

Recurs introdus la 15 noiembrie 2013 de Deutsche Bahn și alții împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 6 septembrie 2013 în cauza T-289/11, Deutsche și alții/Comisia Europeană

(Cauza C-583/13 P)

(2014/C 24/17)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurente: Deutsche Bahn AG, DB Mobility Logistics AG, DB Energie GmbH, DB Netz AG, DB Schenker Rail GmbH, DB Schenker Rail Deutschland AG, Deutsche Umschlaggesellschaft Schiene-Straße mbH (DUSS) (reprezențanți: W. Deselaers, E. Venot, J. Brückner, avocați)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană, Regatul Spaniei, Consiliul Uniunii Europene, Autoritatea de Supraveghere AELS

Concluziile recurentelor

- Anularea Hotărârii Tribunalului pronunțată la 6 septembrie 2013 în cauzele conexe T-289/11, T-290/11 și T/521/11;
- anularea Deciziilor C(2011) 1774 din 14 martie 2011, C(2011) 2365 din 30 martie 2011 și C(2011) 5230 din 14 iulie 2011 ale Comisiei, prin care s-au dispus inspecții în conformitate cu articolul 20 alineatul (4) din Regulamentul (CE) al Consiliului la Deutsche Bahn AG, precum și la toate filialele acesteia (cazurile COMP/39.678 și COMP/39.731); și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată, atât în primă instanță cât și în recurs.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurentele invocă patru motive:

În primul rând, Tribunalul a interpretat și a aplicat în mod incorect dreptul fundamental la inviolabilitatea domiciliului și jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului. Cu privire chiar la întinderea atingerii aduse acestui drept fundamental și la riscul unor prejudicii ireparabile, este disproporționat ca Comisia, care acționează în calitate de autoritate însărcinată cu efectuarea anchetei și care dispune de competențe largi, să procedeze la verificări fără autorizare prealabilă din partea unei instanțe.

În al doilea rând, Tribunalul a interpretat și a aplicat în mod incorect dreptul fundamental la un control jurisdicțional efectiv. Un simplu control jurisdicțional *a posteriori* nu oferă întreprinderilor în cauză un control jurisdicțional efectiv în cazul unor verificări din partea Comisiei.

În al treilea rând, Tribunalul a calificat în mod greșit drept fapte descoperite din întâmplare documentele, obținute în cadrul verificării și fără legătură cu obiectul anchetei, referitoare la pretense atingeri aduse concurenței, în pofida faptului că aceste documente erau supuse unei interdicții de utilizare. Agenții Comisiei au fost informați anterior acestei verificări în legătură cu suspiciuni fără legătură cu obiectul anchetei. Întâmplarea a fost, așadar, provocată în mod artificial de Comisie care a extins astfel ilegal, în mod potențial, excepția privind faptele descoperite din întâmplare ⁽¹⁾, stabilită de Curte și care trebuie să facă obiectul unei interpretări restrictive.

În sfârșit, Tribunalul a încălcat regulile privind sarcina probei. Pare logic sau, cel puțin, nu poate fi exclus ca anumite documente să fi fost obținute drept pseudo „fapte descoperite din întâmplare” numai ca urmare a informării prealabile ilicite a agenților Comisiei, și anume cu privire la un subiect fără legătură cu obiectul anchetei. Întrucât este imposibil ca recurențele să aducă dovada unei astfel de cauzalități și că această împrejurare nu le este imputabilă, ar fi indicată răsturnarea sarcinii probei în temeiul căreia i-ar reveni Comisiei obligația de a aduce dovada că aceste documente sunt rezultatul unei descoperiri întâmplătoare.

⁽¹⁾ Hotărârea din 17 octombrie 1989, Dow Benelux/Comisia (85/87, Rec., p.3137).

Recurs introdus la 20 noiembrie 2013 de Telefónica S.A. împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a opta) din 9 septembrie 2013 în cauza T-430/11, Telefónica/Comisia

(Cauza C-588/13 P)

(2014/C 24/18)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurentă: Telefónica S.A. (reprezentanți: J. Ruiz Calzado, M. Núñez Müller și J. Domínguez Pérez, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurenței

- Anularea ordonanței atacate;
- constatarea admisibilității acțiunii în anulare în cauza T-430/11 și trimiterea cauzei spre judecare la Tribunal pentru ca acesta să se pronunțe pe fondul litigiului;
- obligarea Comisiei la plata tuturor cheltuielilor de judecată efectuate în legătură cu procedurile referitoare la admisibilitate în cele două instanțe.

Motivele și principalele argumente

1. Tribunalul a comis o eroare de drept atunci când a interpretat articolul 263 al patrulea paragraf ultima teză TFUE în sensul că deciziile în materie de scheme de ajutoare de stat, precum cea atacată în speță, presupun măsuri de executare în sensul noii dispoziții din tratat.
2. Tribunalul a încălcat dreptul Uniunii atunci când a interpretat jurisprudența referitoare la noțiunea de beneficiar efectiv în vederea examinării admisibilității acțiunilor formulate împotriva deciziilor prin care se declară nelegală și incompatibilă cu piața comună o schemă de ajutoare de stat. Mai precis:
 - Tribunalul a interpretat în mod eronat jurisprudența referitoare la noțiunea de beneficiar efectiv și a comis o denaturare a faptelor prin aplicarea acesteia în privința operațiunilor realizate de reclamantă după 21 decembrie 2007;
 - Tribunalul a comis de asemenea o eroare de drept în ceea ce privește operațiunile anterioare datei de 21 decembrie 2007, interpretând noțiunea jurisprudențială de beneficiar efectiv.
3. Tribunalul a comis o eroare de drept, adoptând o decizie care încalcă dreptul la protecție jurisdicțională efectivă. Ordonanța atacată adoptă o noțiune pur teoretică a acestui drept, care împiedică reclamanta să aibă acces concret la protecție jurisdicțională și să conteste decizia atacată fără să fie necesar să încalce legea pentru a putea ajunge la Curte pe cale preliminară.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Corte Suprema di Cassazione (Italia) la 20 noiembrie 2013 — Idexx Laboratoires Italia srl/Agenzia delle Entrate

(Cauza C-590/13)

(2014/C 24/19)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Corte Suprema di Cassazione

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Idexx Laboratoires Italia srl

Pârâtă: Agenzia delle Entrate

Întrebările preliminare

1. Principiile stabilite de Curtea de Justiție a Uniunii Europene prin Hotărârea din 8 mai 2008 în cauzele conexate C-95/07 și C-96/07, potrivit cărora articolul 18 alineatul (1) litera (d) și articolul 22 din A șasea directivă 77/388 ⁽¹⁾, astfel cum au fost modificate prin Directiva 91/680/CEE ⁽²⁾, privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri, se opun unei practici de rectificare a declarațiilor și de recuperare a taxei pe valoarea adăugată care sancționează nerespectarea, pe de o parte, a obligațiilor care rezultă din formalitățile introduse de legislația națională prin care a fost transpus articolul 18 alineatul (1) litera (d) și, pe de altă parte, a obligațiilor contabile și de declarare care decurg din articolul 22 alineatul (2) și, respectiv, alineatul (4) cu refuzul dreptului de deducere în situația aplicării regimului de taxare inversă, sunt aplicabile și în cazul unei totale nerespectări a obligațiilor prevăzute de aceeași legislație în cazul în care nu există în orice caz nicio îndoială în ceea ce privește poziția persoanei obligate la plata taxei și dreptul său de deducere?
2. Expresiile „oblighi sostanziali”, „substantive requirements” și „exigences de fond” utilizate de Curtea de Justiție în diversele versiuni lingvistice ale hotărârii pronunțate la 8 mai 2008 în cauzele conexate C-95/07 și C-96/07 se referă, în ceea ce privește ipotezele așa-numitei taxări inverse prevăzute în materie de TVA, la necesitatea plății TVA-ului sau la atribuirea debitului aferent taxei ori la existența condițiilor de fond care justifică supunerea persoanei impozabile aceleiași taxe și care guvernează dreptul de deducere menit să protejeze principiul neutralității taxei respective, unitar la nivel european — de exemplu, condițiile referitoare la caracterul intrinsec, la taxabilitate și la deductibilitatea deplină?

⁽¹⁾ A șasea directivă a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare, JO L 145, p. 1.

⁽²⁾ Directiva 91/680/CEE a Consiliului din 16 decembrie 1991 de completare a sistemului comun privind taxa pe valoarea adăugată și de modificare a Directivei 77/388/CEE în vederea eliminării frontierelor fiscale, JO L 376, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 1, p. 110.

Acțiune introdusă la 20 noiembrie 2013 — Comisia Europeană/Republica Federală Germania

(Cauza C-591/13)

(2014/C 24/20)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: W. Mölls și W. Roels, agenți)

Pârâtă: Republica Federală Germania

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că, prin adoptarea și menținerea dispozițiilor potrivit cărora se instituie impozitarea plusvalorilor latente care au fost realizate cu ocazia înstrăinării cu titlu oneros a anumitor bunuri de capital, în cazul dobândirii sau a producerii altor bunuri de capital, impozitare care se aplică până la realizarea vânzării acestor noi bunuri de capital, considerându-se că astfel de plusvalori latente „se transferă” către bunurile de capital nou dobândite sau produse, și aceasta cu condiția ca bunurile respective să aparțină unui sediu permanent al persoanei impozabile situat pe teritoriul național, în condițiile în care o asemenea impozitare nu se aplică atunci când aceleași bunuri aparțin unui sediu permanent al persoanei impozabile situat pe teritoriul altui stat membru sau al altui stat din Spațiul Economic European, Republica Federală Germania nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 49 TFUE și al articolului 31 din Acordul SEE ⁽¹⁾;

— obligarea Republicii Federale Germania la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Potrivit dispozițiilor dreptului german, profitul rezultat din înstrăinarea anumitor bunuri de capital ale întreprinderii nu este supus imediat impozitării în cazul în care persoana impozabilă dobândește sau produce din nou anumite bunuri de capital într-o anumită perioadă. În acest caz, supunerea la plata impozitului a profitului menționat, rezultat din vânzarea bunurilor de capital inițiale, este amânat prin „transferul” respectivelor plusvalori latente până la vânzarea bunurilor nou dobândite sau produse. Amânarea poate fi acordată însă numai în cazul în care bunurile nou dobândite sau produse aparțin bunurilor de capital ale unui sediu permanent situat pe teritoriul național, iar nu în cazul în care sediul permanent menționat este situat pe teritoriul altui stat membru sau al altui stat din Spațiul Economic European. În opinia Comisiei, această normă încalcă libertatea de stabilire.

⁽¹⁾ Acordul privind Spațiul Economic European (JO 1994, L 1, p. 3, Ediție specială, 11/vol. 53, p. 4).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Curtea de Apel Suceava (România) la data de 22 noiembrie 2013 — Casa Județeană de Pensii Botoșani/Polixeni Guletsou

(Cauza C-598/13)

(2014/C 24/21)

Limba de procedură: româna

Instanța de trimitere

Curtea de Apel Suceava

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Casa Județeană de Pensii Botoșani

Pârâtă: Polixeni Guletsou

Întrebarea preliminară

Prevederile art. 7 alin. (2) lit. (c) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 ⁽¹⁾ trebuie interpretate în sensul în care intră în sfera lor de aplicare un acord bilateral încheiat între două state membre, anterior datei de la care se aplică regulamentul, în temeiul căruia acestea au convenit încetarea obligației privind drepturile de asigurări sociale datorate de către un stat către resortisanții celui alt stat, care au avut calitatea de refugiați politici pe teritoriul primului stat și au fost repatriați pe teritoriul celui de-al doilea stat, în schimbul plății de către primul stat a unei sume forfetare pentru plata pensiilor și acoperirea perioadei pentru care în primul stat membru s-au plătit contribuțiile de asigurări sociale?

⁽¹⁾ Regulamentul (CEE) al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, cu lucrătorii care desfășoară activități independente și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității (JO L 149, p. 2, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 26).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Raad van State (Țările de Jos) la 22 noiembrie 2013 — Vereniging Somalische Vereniging Amsterdam en Omgeving (Somvao)/Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Cauza C-599/13)

(2014/C 24/22)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Raad van State

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Vereniging Somalische Vereniging Amsterdam en Omgeving (Somvao)

Pârât: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Întrebările preliminare

1. Articolul 4 din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 ⁽¹⁾ al Consiliului din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene sau articolul 53b alineatul (2) litera (c) din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 ⁽²⁾ al Consiliului din 25 iunie 2002 privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comu-

nităților Europene, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1995/2006 ⁽³⁾ al Consiliului din 13 decembrie 2006 constituie un temei juridic pe baza căruia autoritățile naționale pot modifica în defavoarea beneficiarului sau pot recupera de la acesta o subvenție deja stabilită din Fondul European pentru Refugiați?

2. Articolul 25 alineatul (2) din Decizia Consiliului 2004/904/CE ⁽⁴⁾ din 2 decembrie 2004 de instituire a Fondului European pentru Refugiați pentru perioada 2005-2010 constituie un temei juridic pe baza căruia autoritățile naționale pot modifica în defavoarea beneficiarului sau pot recupera de la acesta o subvenție deja stabilită din Fondul European pentru Refugiați, fără a fi necesară în acest scop o abilitare potrivit dreptului național?

⁽¹⁾ JO L 312, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 1, p. 166

⁽²⁾ JO L 248, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 198

⁽³⁾ JO L 390, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 7, p. 137

⁽⁴⁾ JO L 381, p. 52, Ediție specială, 19/vol. 7, p. 103

Recurs introdus la 22 noiembrie 2013 de Galp Energia España, SA, Petróleos de Portugal (Petrogal), SA, Galp Energia, SGPS, SA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 16 septembrie 2013 în cauza T-462/07, Galp Energia España, SA, Petróleos de Portugal (Petrogal), SA, Galp Energia, SGPS, SA/Comisia Europeană

(Cauza C-603/13)

(2014/C 24/23)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: Galp Energia España, SA, Petróleos de Portugal (Petrogal), SA, Galp Energia, SGPS, SA (reprezentant: M. Slotboom, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurentelor

— anularea hotărârii conform argumentelor prezentate în prezentul recurs și/sau anularea articolelor 1, 2 și 3 din decizie în măsura în care aceasta le vizează pe recurente, și/sau anularea articolului 2 din decizie, în măsura în care o amendă a fost aplicată recurentelor sau reducerea amenzii care le-a fost aplicată la articolul 2 din decizie

— anularea hotărârii și retrimiterarea cauzei la Tribunal pentru a se pronunța asupra temeiniciei acțiunii în raport cu orientarea dată de Curte;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamantele susțin că hotărârea atacată ar trebui anulată pe baza motivelor următoare:

Tribunalul a aplicat în mod eronat articolul 81 alineatul (1) CE, a denaturat elementele de probă, nu a respectat normele de procedură legate de evaluarea probelor și a încălcat principiul prezumției de nevinovăție garantat de articolul 48 din Carta drepturilor fundamentale prin faptul că a statuat că nu se poate considera că Comisia a concluzionat în mod ilegal că părțile participaseră la o coordonare a prețurilor „pană în 2002”. În plus, Tribunalul nu a fost motivat suficient această concluzie.

Tribunalul a aplicat în mod eronat articolul 81 alineatul (1) CE, a denaturat elementele de probă, nu a respectat normele de procedură legate de evaluarea probelor și a încălcat principiul „ne ultra petita”, dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare (dreptul de a fi ascultat) declarând că părțile puteau fi considerate responsabile pentru sistemul de supraveghere și mecanismul de compensare și că, în consecință, nu era necesară modificarea cuantumului de bază al amenzii.

Tribunalul a încălcat dreptul fundamental al părților de a fi ascultate într-un termen rezonabil.

Recurs introdus la 25 noiembrie 2013 de Aloys F. Dornbracht GmbH & Co. KG împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 16 septembrie 2013 în cauza T-386/10, Aloys F. Dornbracht GmbH & Co. KG/Comisia Europeană

(Cauza C-604/13 P)

(2014/C 24/24)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Aloys F. Dornbracht GmbH & Co. KG (reprezentanți: H. Janssen și T. Kapp, avocați)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană, Consiliul Uniunii Europene

Concluziile recurente

- Anularea în tot a Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene (Camera a patra) din 16 septembrie 2013 în cauza T-386/10 și anularea Deciziei pârâtei C(2010) 4185 final din 23 iunie 2010 în cazul COMP/39.092 — Produse și accesorii pentru baie, în măsura în care privește reclamanta;
- cu titlu subsidiar, reducerea în mod adecvat a cuantumului amenzii aplicate reclamantei în decizia atacată;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurenta invocă următoarele motive:

În primul rând, Tribunalul a încălcat articolul 23 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1/2003 ⁽¹⁾, principiul preciziei, principiul egalității de tratament, precum și principiul proporționalității, întrucât a interpretat articolul 23 alineatul (2) a doua teză din Regulamentul nr. 1/2003 ca fiind un plafon, negând astfel netemeinicia stabilirii de către Comisie a cuantumului amenzii și omițând să reducă în mod just cuantumul amenzii.

În al doilea rând, Tribunalul a încălcat articolul 23 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1/2003, întrucât nu a recunoscut nelegalitatea Orientărilor din 2006, care nu iau în considerare durata și gravitatea încălcărilor săvârșite de o întreprindere monoprodus.

În al treilea rând, Tribunalul nu a recunoscut că pârâta ar fi trebuit să își exercite puterea de apreciere potrivit punctului 37 din Orientările din 2006, în sensul că, în cazul unei întreprinderi monoprodus, cuantumul amenzii ar fi trebuit să fie stabilit sub limita de 10 %.

În plus, Tribunalul a încălcat principiul neretroactivității, întrucât a considerat ca fiind legal calculul amenzii efectuat de pârâtă pe baza Orientărilor din 2006.

În continuare, Tribunalul a săvârșit erori de drept la calcularea cuantumului amenzii aplicate reclamantei în ceea ce privește sfera geografică, participarea la doar una din cele trei grupe de produse și rolul secundar al reclamantei.

În sfârșit, Tribunalul a încălcat principiul duratei rezonabile a procedurii.

⁽¹⁾ JO 2003 L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167, rectificare în Ediție specială, 08/vol. 4, p. 269.

Recurs introdus la 25 noiembrie 2013 de Compañía Española de Petróleos (CEPSA), S.A. împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 16 septembrie 2013 în cauza T-497/07, CEPSA/Comisia

(Cauza C-608/13 P)

(2014/C 24/25)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurentă: Compañía Española de Petróleos (CEPSA), S.A. (reprezentanți: O. Armengol i Gasull și J.M. Rodríguez Cárcamo, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurenței

- admiterea recursului și pronunțarea de către Curte a unei hotărâri definitive cu privire la litigiu, fără trimiterea cauzei Tribunalului;
- anularea hotărârii atacate în măsura în care, la punctul 1 din dispozitiv, acțiunea în anulare a CEP SA a fost respinsă și, la punctul 3 din dispozitiv, CEP SA a fost obligată la plata cheltuielilor de judecată, cu menținerea punctului 2 din dispozitiv în care sunt respinse concluziile Comisiei și, prin urmare, modificarea Deciziei C(2007) 4441 final a Comisiei din 3 octombrie 2007 privind o procedură de aplicare a articolului 81 [CE] [cazul COMP/38.710 — Bitum (Spania)], cu reducerea cuantumului amenzii după cum Curtea va considera adecvat.
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată efectuate în recurs.

Motivele și principalele argumente

1. **Eroare de drept** (articolul 263 al doilea paragraf TFUE coroborat cu articolul 3 din Regulamentul nr. 1⁽¹⁾ de stabilire a regimului lingvistic al Comunității Economice Europene). Potrivit recurenței, încălcarea regimului lingvistic în comunicarea privind obiecțiunile dintr-o procedură în domeniul concurenței constituie o încălcare a unei norme fundamentale de procedură care trebuie să determine anularea deciziei care este adoptată în final în această procedură, chiar dacă respectiva încălcare nu a dus atingere dreptului la apărare al întreprinderii. Întrucât hotărârea atacată nu a anulat decizia în cauză astfel cum solicitase reclamanta, Tribunalul a încălcat articolul 263 al doilea paragraf TFUE coroborat cu articolul 3 din Regulamentul nr. 1 de stabilire a regimului lingvistic al Comunității Economice Europene.
2. **Denaturarea gravă a faptelor**, întrucât hotărârea afirmă că reclamanta a acceptat în mod liber notificarea comunicării privind obiecțiunile într-o limbă care nu este a sa și că trimiterea comunicării privind obiecțiunile în această limbă nu a afectat dreptul său la apărare.
3. **Eroare de drept (încălcarea principiului proporționalității)**. Hotărârea nu a ținut seama de faptul că activitatea de producție și de distribuție a bitumului de penetrație reprezenta un procent foarte redus din cifra de afaceri totală a reclamantei, considerată ca grup de întreprinderi. Aplicarea prezumției societate-mamă/filială nu împiedică aplicarea principiului proporționalității, astfel cum a fost interpretat în mod tradițional în jurisprudența Curții (cauza Parker Pen⁽²⁾).
4. **Eroare de drept** [articolul 31 din Regulamentul (CE) nr. 1/2003⁽³⁾ al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat, denumit în continuare „Regulamentul nr. 1/2003”, în temeiul articolului 261 TFUE].

Tribunalul a refuzat să examineze dacă întârzierea sa în pronunțarea hotărârii atacate a încălcat principiul termenului rezonabil, încălcând astfel articolul 31 din Regulamentul nr. 1/2003, în temeiul articolului 261 TFUE.

5. **Eroare de drept** [articolul 41 alineatul (1) și articolul 47 al doilea paragraf din Carta europeană a drepturilor fundamentale⁽⁴⁾]. Tribunalul a respins argumentul CEP SA potrivit căruia s-a adus atingere dreptului său de a fi judecată într-un termen rezonabil, drept consacrat la articolul 41 alineatul (1) și la articolul 47 al doilea paragraf din Carta europeană a drepturilor fundamentale, precum și la articolul 6 alineatul (1) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Prezenta procedură a durat mai mult de 11 ani. Procedura în fața Comisiei a durat cinci ani și, în faza judiciară în fața Tribunalului însuși, mai mult de patru ani s-au scurs între sfârșitul procedurii scrise și deschiderea procedurii orale.
6. **Eroare de drept** [articolul 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Tribunalului]. Tribunalul a condamnat recurenta la plata integralității cheltuielilor de judecată aferente acțiunii în anulare, deși concluziile invocate de Comisie în fața acestei instanțe au fost de asemenea respinse în dispozitivul hotărârii Tribunalului. În consecință, hotărârea atacată a încălcat regimul obligării la plata cheltuielilor de judecată prevăzut la articolul 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Tribunalului.

⁽¹⁾ JO 1958, 17, p. 385, Ediție specială, 01/vol. 1, p. 3.

⁽²⁾ Hotărârea Tribunalului din 14 iulie 1994, Parker Pen/Comisia, T-77/92, Rec., p. II-549, punctele 94 și 95.

⁽³⁾ JO 2003, L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167.

⁽⁴⁾ JO 2000, C 364, p. 1.

Recurs introdus la 27 noiembrie 2013 de Masco Corp., Hansgrohe AG, Hansgrohe Deutschland Vertriebs GmbH, Hansgrohe Handelsgesellschaft mbH, Hansgrohe SA/NV, Hansgrohe BV, Hansgrohe SARL, Hansgrohe Srl, Hüppe GmbH, Hüppe GmbH, Hüppe Belgium SA (NV) și Hüppe BV împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 16 septembrie 2013 pronunțate în cauza T-378/10, Masco Corp. și alții/Comisia Europeană

(Cauza C-614/13 P)

(2014/C 24/26)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: Masco Corp., Hansgrohe AG, Hansgrohe Deutschland Vertriebs GmbH, Hansgrohe Handelsgesellschaft mbH, Hansgrohe SA/NV, Hansgrohe BV, Hansgrohe SARL, Hansgrohe Srl, Hüppe GmbH, Hüppe GmbH, Hüppe Belgium SA (NV), Hüppe BV (reprezentanți: D. Schroeder și S. Heinz, avocați, și J. Temple Lang, Solicitor)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurentelor

Recurente solicită Curții:

- anularea hotărârii pronunțate de Tribunal în cauza T-378/10, în măsura în care prin aceasta s-a respins acțiunea formulată de recurente având ca obiect anularea articolului 1 din Decizia Comisiei din 23 iunie 2010 adoptată în ceea ce privește cazul COMP/39.092 — Produse și accesorii pentru baie, în măsura în care în aceasta se constată că recurente au participat la o înțelegere cu caracter continuu sau la o practică concertată „în sectorul produselor și al accesoriilor pentru baie”;
- anularea Deciziei Comisiei din 23 iunie 2010 adoptate în ceea ce privește cazul COMP/39.092 — Produse și accesorii pentru baie, în măsura în care în aceasta se constată că recurente au participat la o înțelegere cu caracter continuu sau la o practică concertată „în sectorul produselor și al accesoriilor pentru baie”;
- obligarea Comisiei la plata către recurente a cheltuielilor de judecată efectuate de acestea în legătură cu prezenta acțiune și
- adoptarea oricărei alte măsuri pe care Curtea o consideră adecvată.

Motivele și principalele argumente

Recursul cuprinde două motive.

Prin intermediul primului motiv, recurente susțin că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin faptul că a denaturat în mod vădit elementele de probă și a aplicat în mod greșit criteriile juridice care permit să se constate că recurente au participat la o încălcare unică și complexă privind produsele ceramice.

Prin intermediul celui de al doilea motiv, recurente susțin că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin faptul că nu a prezentat o motivare adecvată a soluției sale.

Recurs introdus la 27 noiembrie 2013 de Productos Asfálticos (PROAS), S.A. împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 16 septembrie 2013 în cauza T-495/07, PROAS/Comisia

(Cauza C-616/13 P)

(2014/C 24/27)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurentă: Productos Asfálticos (PROAS), S.A. (reprezentant: C. Fernández Vicién, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurente

- declararea admisibilității și temeiniciei acțiunii;
- anularea hotărârii Tribunalului din 16 septembrie 2013;
- admiterea cererii formulate în primă instanță și anularea Deciziei din 3 octombrie 2007 a Comisiei din cazul COMP/38.710- Bitum (Spania) sau, în subsidiar, reducerea cuantumului amenzii aplicate reclamantei;
- în subsidiar, trimiterea cauzei Tribunalului pentru rejudecare;
- în orice caz, obligarea Comisiei la plata tuturor cheltuielilor de judecată din prezenta procedură, precum și a celor efectuate în procedura din fața Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

1. Încălcarea de către Tribunal a principiului protecției jurisdicționale efective, întrucât s-a abținut să examineze, în cadrul exercitării controlului său de fond, motivele invocate de Productos Asfálticos, S.A. cu privire la stabilirea cuantumului amenzii. Această încălcare constă în:

- o denaturare de către Tribunal a motivelor invocate de PROAS în cadrul acțiunii sale în anulare în fața Tribunalului;
- lipsa unei analize independente a Tribunalului cu privire la proporționalitatea și motivarea amenzii aplicate în raport cu urmările încălcării;
- neanalizarea de către Tribunal a respectării de către Comisie a principiului egalității de tratament și al securității juridice în raport cu precedentele sale;
- neanalizarea efectivă a ponderii specifice a PROAS în cadrul încălcării și respingerea eronată a măsurilor de organizare a procedurii care au fost solicitate.

2. Încălcarea de către Tribunal a principiului egalității de tratament și al securității juridice, precum și a dreptului la apărare al PROAS, întrucât a interpretat în mod eronat Linia directoare privind metoda de stabilire a amenzilor aplicate în temeiul articolului 15 alineatul (2) din Regulamentul nr. 17 (¹).

- Tribunalul a autorizat Comisia să încalce propriile linii directoare, permițându-i să nu țină seama la stabilirea amenzii de impactul redus al încălcării;
- Tribunalul a încălcat dreptul PROAS la apărare, nepermițându-i să răstoarne prezumția iuris tantum potrivit căreia înțelegerile produc întotdeauna efecte.

3. **Încălcarea de către Tribunal a principiului bunei administrări și al respectării unui termen rezonabil.**
4. **Încălcarea de către Tribunal a principiilor aplicabile în materie de cheltuieli de judecată.**

(¹) Regulamentul (CEE) nr. 17 al Consiliului: primul regulament de aplicare a articolelor 85 și 86 din tratat (JO 1962, 13, p. 204, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 3).

Recurs introdus la 27 noiembrie 2013 de Repsol Lubricantes y Especialidades și alții împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 16 septembrie 2013 în cauza T-496/07, Repsol Lubricantes y Especialidades și alții/Comisia

(Cauza C-617/13 P)

(2014/C 24/28)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurente: Repsol Lubricantes y Especialidades, S.A., Repsol Petróleo, S.A. și Repsol, S. A. (reprezentanți: L. Ortiz Blanco, J.L. Buendía Sierra, M. Muñoz de Juan, Á. Givaja Sanz și A. Lamadrid de Pablo, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurentelor

1. Anularea hotărârii atacate cu privire la:
 - imputarea răspunderii solidare a Repsol Petróleo, S.A. și a Repsol YPF, S.A. (în prezent Repsol, S.A.)
 - luarea în considerare în mod eronat a perioadei 1998-2002 în vederea calculării amenzii
 - luarea în considerare în mod eronat a cuantumului de bază al amenzii stabilit de Comisie, fără exercitarea propriei competențe de fond, și încălcarea principiului proporționalității.
2. anularea deciziei atacate în această privință;
3. reducerea, în temeiul competenței de fond, a cuantumului amenzii la cuantumul pe care Curtea îl consideră oportun;
4. declararea duratei procedurii jurisdicționale în fața Tribunalului ca fiind excesivă și nejustificată, cu încălcarea dreptului la o cale de atac efectivă și a dreptului la judecarea cauzei sale în mod echitabil în termen rezonabil (articolul 47 din cartă și articolul 6 din CEDO);
5. obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

1. În primul rând, Repsol invocă o eroare de drept în metodologia utilizată în hotărâre pentru valorificarea probelor prezentate în susținerea autonomiei comerciale depline și efective a filialei, Repsol Lubricantes y Especialidades, S.A. sau, în subsidiar, nemotivarea.
2. În al doilea rând, Repsol consideră că hotărârea interpretează în mod eronat Comunicarea privind cooperarea din 2002.
3. În al treilea rând, Repsol consideră că hotărârea încalcă articolul 261 TFUE și principiul proporționalității întrucât Tribunalul și-a încălcat obligația de a efectua o examinare pe fond cu privire la sancțiunile în materie de concurență.
4. În ultimul rând, Repsol invocă o încălcare de către Tribunal a articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (¹) și a articolului 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului întrucât nu a soluționat cauza într-un termen rezonabil.

(¹) JO 2000, C 364, p. 1.

Recurs introdus la 27 noiembrie 2013 de Castel Frères SAS împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 13 septembrie 2013 în cauza T-320/10, Fürstlich Castell'sches Domänenamt Albrecht Fürst zu Castell-Castell/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

(Cauza C-622/13 P)

(2014/C 24/29)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Castel Frères SAS (reprezentanți: A. von Mühlendahl, H. Hartwig, avocați)

Celelalte părți din procedură: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Fürstlich Castell'sches Domänenamt Albrecht Fürst zu Castell-Castell

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

- anularea Hotărârii Tribunalului din 13 septembrie 2013 în cauza T-320/10;
- respingerea acțiunii în anulare formulate de Fürstlich Castell'sches Domänenamt Albrecht Fürst zu Castell-Castell împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 4 mai 2010 în cauza R 962/2009-2;

— obligarea Oficiului și a celeilalte părți din procedură la plata cheltuielilor de judecată efectuate în cursul procedurii în fața Tribunalului și în fața Curții.

Motivele și principalele argumente

Recurenta susține că Tribunalul a comis o eroare de drept prin respingerea cererii recurente având ca obiect declararea drept inadmisibilă a acțiunii în fața Tribunalului din cauza „abuzului de drept” comis de cealaltă parte. Acțiunea intentată de recurentă se întemeiază pe o denaturare a elementelor de probă. Acțiunea se întemeiază de asemenea pe o interpretare eronată a rolului abuzului de drept în procedurile în fața insti-

tuțiilor Uniunii Europene. Acțiunea se întemeiază și pe nemo-tivare, întrucât Tribunalul nu a motivat deloc respingerea cererii recurente.

În plus, recurenta apreciază că Tribunalul a încălcat articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul privind marca comunitară ⁽¹⁾ prin aceea că a aplicat criterii juridice eronate atunci când a constatat că marca recurente fusese înregistrată în mod necorespunzător.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1).

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 5 decembrie 2013 —
Grebenshikova/OAPI — Volvo Trademark (SOLVO)

(Cauza T-394/10) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative SOLVO — Marca comunitară verbală anterioară VOLVO — Motiv relativ de refuz — Lipsa riscului de confuzie — Lipsă de similitudine între semne — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2014/C 24/30)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Elena Grebenshikova (St. Petersburg, Rusia) (reprezentant: M. Björkenfeldt, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: A. Folliard-Monguiral, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Volvo Trademark Holding AB (Göteborg, Suedia) (reprezentanți: inițial T. Dolde, V. von Bomhard și A. Renck, avocați, ulterior V. von Bomhard, A. Renck și I. Fowler, solicitor)

Obiectul

Acțiune introdusă împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 9 iunie 2010 (cauza R 861/2010-1) privind o procedură de opoziție între Volvo Trademark Holding AB și doamna Elena Grebenshikova

Dispozitivul

1. Anulează Decizia Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 9 iunie 2010 în cauza R 861/2010-1.
2. OAPI suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, două treimi din cheltuielile de judecată efectuate de doamna Elena Grebenshikova.
3. Volvo Trademark Holding AB suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, o treime din cheltuielile de judecată efectuate de doamna Grebenshikova.

⁽¹⁾ JO C 301, 6.11.2010.

Hotărârea Tribunalului din 4 decembrie 2013 — ETF/
Schuerings

(Cauza T-107/11 P) ⁽¹⁾

[„Recurs — Funcție publică — Agenți temporari — Contract pe perioadă nedeterminată — Decizie de reziliere — Competența Tribunalului Funcției Publice — Articolele 2 și 47 din RAA — Obligația de sollicitudine — Noțiunea de interes al serviciului — Interdicția de a se pronunța ultra petita — Dreptul la apărare”]

(2014/C 24/31)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Fundația Europeană de Formare (ETF) (reprezentant: L. Levi, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Gisela Schuerings (reprezentant: N. Lhoëst, avocat)

Interveniente în susținerea reclamantei: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Currall și D. Martin, agenți); Agenția Europeană pentru Medicamente (EMA) (reprezentanți: inițial V. Salvatore, ulterior T. Jabłoński, agenți); Agenția Europeană de Mediu (AEM) (reprezentant: O. Cornu, agent); Agenția Europeană de Siguranță a Aviației (EASA) (reprezentant: P. Goudou, agent); Agenția Uniunii Europene pentru Securitatea Rețelelor și a Informațiilor (ENISA) (reprezentant: E. Maurage, agent); Centrul de Traduceri pentru Organismele Uniunii Europene (CdT) (reprezentanți: J. Rikkert și M. Garnier, agenți); Centrul European de Prevenire și Control al Bolilor (ECDC) (reprezentant: M. Sprenger, agent); Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA) (reprezentant: M. Heikkilä, agent); și Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară (EFSA) (reprezentant: D. Detken, agent)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera a doua) din 9 decembrie 2010, Schuerings/ETF (F-87/08), prin care se urmărește anularea acestei hotărâri

Dispozitivul

1. Anulează Hotărârea Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera a doua) din 9 decembrie 2010, Schuerings/ETF (F-87/08), în măsura în care aceasta a anulat decizia Fundației Europene de Formare (ETF) din 23 octombrie 2007 privind rezilierea contractului de agent temporar pe perioadă nedeterminată al doamnei Gisela Schuerings și a respins, în consecință, cererea sa de despăgubiri pentru prejudiciul material suferit ca fiind prematură.

2. Respinge în rest acțiunea.
3. Trimite cauza spre rejudecare la Tribunalul Funcției Publice.
4. Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul

(¹) JO C 139, 7.5.2011.

Hotărârea Tribunalului din 4 decembrie 2013 — ETF/ Michel

(Cauza T-108/11 P) (¹)

(„Recurs — Funcție publică — Agenți temporari — Contract pe durată nedeterminată — Decizie de reziliere — Competența Tribunalului Funcției Publice — Articolele 2 și 47 din RAA — Obligația de solitudine — Noțiunea de interes al serviciului — Interdicția de a se pronunța ultra petita — Drept la apărare”)

(2014/C 24/32)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Fundația Europeană de Formare (ETF) (reprezentant: L. Levi, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Gustave Michel, succesor în drepturi al lui Monique Vandeuren (reprezentant: N. Lhoëst, avocat)

Interveniente în susținerea recurente: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Currall și D. Martin, agenți), Centrul de Traduceri pentru Organismele Uniunii Europene (CdT) (reprezentanți: J. Rikkert și M. Garnier, agenți), Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA) (reprezentant: M. Heikkilä, agent), Agenția Europeană pentru Medicamente (EMA) (reprezentanți: inițial V. Salvatore, ulterior T. Jabłoński, agenți), Agenția Europeană de Mediu (AEM) (reprezentant: O. Cornu, agent), Agenția Europeană de Siguranță a Aviației (EASA) (reprezentant: P. Goudou, agent) și Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară (EFSA) (reprezentant: D. Detken, agent)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera a doua) din 9 decembrie 2010, Vandeuren/ETF (F-88/08, nepublicată încă în Repertoriu), prin care se urmărește anularea acestei hotărâri

Dispozitivul

1. Anulează Hotărârea Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera a doua) din 9 decembrie 2010, Vandeuren/ETF (F-88/08), în măsura în care a anulat decizia Fundației Europene de Formare (ETF) din 23 octombrie 2007 privind rezilierea contractului de agent temporar pe durată nedeterminată al doamnei Monique Vandeuren și, în consecință, a respins cererea sa de reparare a prejudiciului material suferit ca fiind prematură.

2. Respinge în rest cererea.

3. Trimite cauza spre rejudecare la Tribunalul Funcției Publice.

4. Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

(¹) JO C 139, 7.5.2011.

Hotărârea Tribunalului din 3 decembrie 2013 — JAS/ Comisia

(Cauza T-573/11) (¹)

[„Uniune vamală — Importuri de pantaloni de tip jeans — Fraudă — Recuperare ulterioară a unor taxe la import — Articolul 13 din Regulamentul (CEE) nr. 1430/79 — Articolul 239 din Codul vamal — Cerere de remitere a taxelor la import — Existența unei situații speciale — Clauză de echitate — Decizie a Comisiei”]

(2014/C 24/33)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: JAS Jet Air Service France (JAS) (Mesnil-Amelot, Franța) (reprezentanți: T. Gallois și E. Dereviankine, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: B. R. Killmann, L. Keppenpe și C. Soulay, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei Comisiei din 5 august 2011 prin care se constată într-un caz determinat că nu se justifică efectuarea remiterii taxelor la import (Cazul REM 01/2008)

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.

2. *JAS Jet Air Service France (JAS) suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile efectuate de Comisia Europeană.*

(¹) JO C 25, 28.1.2012.

Hotărârea Tribunalului din 5 decembrie 2013 — Olive Line International/OAPI — Carapelli Firenze (Maestro de Oliva)

(Cauza T-4/12) (¹)

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Înregistrare internațională care desemnează Comunitatea Europeană — Marca figurativă Maestro de Oliva — Marca națională verbală anterioară MAESTRO — Utilizare serioasă a mărcii anterioare — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) și articolul 15 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2014/C 24/34)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Olive Line International, SL (Madrid, Spania) (reprezentant: M. Aznar Alonso, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: O. Mondéjar Ortuño, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Carapelli Firenze SpA (Tavarnelle Val di Pesa, Italia)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 21 septembrie 2011 (cauza R 1612/2010-2) privind o procedură de opoziție între Carapelli Firenze SpA și Olive Line International, SL.

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Olive Line International, SL la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 89, 24.3.2012.

Hotărârea Tribunalului din 6 decembrie 2013 — Premiere Polish/OAPI — Donau Kanol (ECOFORCE)

(Cauza T-361/12) (¹)

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale ECOFORCE — Marcă comunitară figurativă anterioară ECO FORTE — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2014/C 24/35)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Premiere Polish Co., Ltd (Cheltenham, Regatul Unit) (reprezentanți: C. Jones și M. Carter, solicitors)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: I. Harrington, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Donau Kanol GmbH & Co. KG (Ried im Traunkreis, Austria)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 8 iunie 2012 (cauza R 851/2011-4), privind o procedură de opoziție între Donau Kanol GmbH & Co. KG și Premiere Polish Co. Ltd

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Premiere Polish Co., Ltd la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 319, 20.10.2012

Hotărârea Tribunalului din 6 decembrie 2013 — Banco Bilbao Vizcaya Argentaria/OAPI (VALORES DE FUTURO)

(Cauza T-428/12) (¹)

[„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale VALORES DE FUTURO — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2014/C 24/36)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA (Bilbao, Spania) (reprezentanți: J. de Oliveira Vaz Miranda Sousa și N. González-Alberto Rodríguez, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: V. Melgar, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 4 iulie 2012 (cauza R 2299/2011-2) privind o cerere de înregistrare a semnului verbal VALORES DE FUTURO ca marcă comunitară

Dispozitivul

1. *Respinge acțiunea.*
2. *Obligă Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA la plata cheltuielilor de judecată.*

(¹) JO C 366, 24.11.2012.

Ordonanța președintelui Tribunalului din 27 noiembrie 2013 — Oikonomopoulos/Comisia

(Cauza T-483/13 R)

(„Măsuri provizorii — Investigație efectuată de OLAF — Acțiune în despăgubire — Prejudiciu financiar și moral pretins suferit de reclamant — Cerere de măsuri provizorii — Inadmisibilitate — Lipsa urgenței”)

(2014/C 24/37)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Athanassios Oikonomopoulos (Atena, Grecia) (reprezentanți: N. Korogiannakis și I. Zarzoura, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Baquero Cruz și A. Sauka, agenți)

Obiectul

Cerere de măsuri provizorii introdusă în cadrul unei acțiuni în despăgubire având ca obiect obținerea reparării prejudiciului pe care reclamantul l-ar fi suferit în activitățile sale profesionale și în ceea ce privește reputația sa, ca urmare a anumitor acțiuni pretins nelegale ale Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF), în cadrul unei investigații efectuate de agenții săi

Dispozitivul

1. *Respinge cererea de măsuri provizorii.*
2. *Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.*

Acțiune introdusă la 27 septembrie 2013 — Izsák și Dabis/Comisia

(Cauza T-529/13)

(2014/C 24/38)

Limba de procedură: maghiara

Părțile

Reclamanți: Balázs-Árpád Izsák (Târgu Mureș, România) și Attila Dabis (Budapesta, Republica Maghiară) (reprezentant: J. Tordáné Petneházy, avocată)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

— Anularea Deciziei C(2013) 4975 final a Comisiei din 25 iulie 2013 de respingere a cererii de înregistrare a inițiativei cetățenești intitulate „Politica de coeziune pentru egalitatea regiunilor și pentru sustenabilitatea culturilor regionale”;

— obligarea Comisiei să înregistreze inițiativa menționată și să adopte orice altă măsură impusă de lege;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanții invocă următoarele motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 211/2011 (¹)

În cadrul primului motiv, reclamanții susțin că inițiativa cetățenească formulată îndeplinește toate cerințele necesare pentru înregistrare. În plus, potrivit acestora, ar fi neîntemeiată afirmația Comisiei potrivit căreia inițiativa cetățenească propusă este vădit în afara domeniului de competență al Comisiei pentru a prezenta o propunere privind un act juridic al Uniunii în vederea aplicării tratatelor. Potrivit reclamanților, inițiativa formula o propunere cuprinsă în domeniul de competență stabilit la articolul 4 litera (c) TFUE (coeziunea economică, socială și teritorială).

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 174 al treilea paragraf TFUE

În cadrul acestui motiv, reclamanții susțin că seria de dezavantaje enumerate la articolul 174 al treilea paragraf TFUE în temeiul cărora trebuie să se acorde o atenție specială unei regiuni nu este exhaustivă, spre deosebire de cele afirmate de Comisie, ci enunțativă.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 174 TFUE și a Regulamentului (CE) nr. 1059/2003 ⁽²⁾

Reclamanții consideră în plus că regiunile care prezintă particularități naționale, lingvistice și culturale aparțin în orice caz categoriei „regiunilor afectate” menționate la articolul 174 TFUE, cărora le este aplicabilă politica de coeziune a Uniunii, întrucât, în temeiul dreptului derivat al Uniunii, cultura este un factor important de coeziune teritorială, socială și economică. În opinia acestora, afirmația este confirmată de articolul 3 alineatul (5) și de considerentul (10) al Regulamentului nr. 1059/2003.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (1) al Regulamentului nr. 211/2011 și a articolului 167 TFUE

Reclamanții susțin că promotorii inițiativei nu sunt obligați să indice temeiul juridic al inițiativei legislative, astfel cum afirmă Comisia, ci că, în temeiul articolului 4 alineatul (1) din Regulamentul nr. 211/2011, trebuie să indice dispozițiile tratatelor care, în opinia organizatorilor, sunt legate de acțiunea propusă. Pe de altă parte, în temeiul articolului 167 TFUE, Uniunea contribuie la înflorirea culturilor statelor membre, respectând diversitatea regională și culturală.

5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 19 alineatul (1) TFUE

Potrivit reclamanților, Comisia afirmă în mod nejustificat în decizia atacată că, deși instituțiile Uniunii sunt obligate să respecte diversitatea culturală și lingvistică și să nu discrimineze minoritățile, aceste dispoziții nu constituie un temei juridic al vreunei acțiuni a instituțiilor. Reclamanții susțin, în special, că afirmația Comisiei este contrară articolului 19 alineatul (1) TFUE.

6. Al șaselea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 174 al doilea paragraf TFUE

Potrivit reclamanților, Comisia interpretează eronat inițiativa atunci când afirmă că nu se poate considera că ameliorarea situației minorităților naționale contribuie la reducerea decalajelor dintre nivelurile de dezvoltare a diferitelor regiuni și a rămânerii în urmă a unor regiuni, după cum se prevede la articolul 174 al doilea paragraf TFUE. Reclamanții susțin că promotorii inițiativei nu au propus ameliorarea situației minorităților naționale, ci mai degrabă că nu se poate utiliza politica de coeziune a Uniunii în vederea eliminării sau a reducerii caracteristicilor naționale, lingvistice și culturale ale acestor regiuni, și că nu se pot transforma

mijloacele și obiectivele economice ale Uniunii în instrumente, chiar indirecte, ale politicii împotriva minorităților.

- (¹) Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 privind inițiativa cetățenească (JO L 65, p. 1).
(²) Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului din 26 mai 2003 privind instituirea unui nomenclator comun al unităților teritoriale de statistică (NUTS) (JO L 154, p. 1, Ediție specială, 14/vol. 1, p. 101).

Acțiune introdusă la 16 octombrie 2013 — Ungaria/Comisia

(Cauza T-554/13)

(2014/C 24/39)

Limba de procedură: maghiara

Părțile

Reclamantă: Republica Ungară (reprezentanți: M. Z. Fehér și K. Szíjjártó, agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea Deciziei de punere în aplicare C(2013) 5029 final a Comisiei din 6 august 2013 privind rambursarea parțială a ajutorului financiar național acordat organizațiilor de producători pentru programele operaționale implementate de Ungaria în 2010;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă faptul că Comisia și-a depășit competențele și a încălcat normele aplicabile ale dreptului Uniunii prin stabilirea cuantumului datorat Ungariei cu titlu de rambursare parțială a ajutorului financiar național plătit în 2010 organizațiilor de producători din sectorul fructelor și al legumelor.

Potrivit reclamantei, dreptul Uniunii nu oferă Comisiei posibilitatea, în cadrul deciziei sale privind rambursarea comunitară parțială a ajutorului financiar național plătit, în temeiul articolului 103e din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului (¹), organizațiilor de producători din sectorul fructelor și al legumelor, să nu autorizeze rambursarea decât în limita cuantumurilor pe care Ungaria, la momentul cererii de autorizare a acordării ajutorului național, le-a indicat drept cuantumi „estimate” sau „previzionale”.

Reclamanta apreciază că, potrivit articolului 103e din Regulamentul nr. 1234/2007, autorizația acordată de Comisie privind ajutorul național privește acordarea acestui ajutor, iar nu stabilirea de către Comisie a unei limite maxime a ajutorului care poate fi acordat. În opinia reclamantei, o astfel de limită maximă este clar stabilită prin Regulamentul nr. 1234/2007, care prevede că ajutorul financiar național nu poate depăși 80 % din contribuția financiară plătită de membrii sau de organizația de producători către fondul operațional. Normele aplicabile rambursării comunitare parțiale a ajutorului național nu permit nici ele Comisiei, în cadrul acestei rambursări parțiale, să stabilească drept plafon al rambursării cuantumului pe care statul membru l-a comunicat Comisiei în cererea de autorizare, fie ca valoare totală a ajutorului, fie ca valoare a ajutorului prevăzut pentru anumite organizații de producători. Aceasta este situația în mod special întrucât prin furnizarea acestor informații, guvernul ungar a precizat că valorile în cauză nu erau decât cuantumi previzionale sau estimate.

În plus, reclamanta susține că Comisia are dreptul de a verifica dacă ajutorul efectiv plătit nu depășește limita maximă de 80 % menționată anterior și că rambursarea solicitată nu depășește 60 % din ajutorul acordat, dar nu are dreptul de a stabili ca limită maximă a rambursării cuantumi care figurează în cererea de autorizare, în special atunci când caracterul de cuantumi anticipate sau estimate al datelor a fost subliniat în cerere. Dacă, din diferite motive, în cursul unui an, intervin schimbări în cuantumul ajutorului național acordat unei organizații de producători, rambursarea comunitară parțială trebuie să fie realizată în funcție de cuantumul efectiv plătit, atât timp cât sunt îndeplinite condițiile impuse de dreptul Uniunii în această privință.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole (JO L 299, p. 1).

Acțiune introdusă la 24 octombrie 2013 — FSA/OAPI — Motokit Veículos e Acessórios (FSA K-FORCE)

(Cauza T-558/13)

(2014/C 24/40)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: FSA Srl (Busnago, Italia) (reprezentanți: M. Locatelli și M. Cartella, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Motokit Veículos e Acessórios, SA (Vagos, Portugalia)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 5 august 2013 pronunțate în cauza R 436/2012-2;
- obligarea la înregistrarea mărcii verbale FSA K-FORCE;
- obligarea pârâtului și a intervenientei la plata costurilor procedurilor.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de declarare a nulității: marca verbală FSA K-FORCE — înregistrarea unei mărci comunitare nr. 9 191 909

Titularul mărcii comunitare: reclamanta

Partea care solicită declararea nulității mărcii comunitare: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Motivarea cererii de declarare a nulității: motivarea a fost cea prevăzută la articolul 53 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul privind marca comunitară coroborat cu articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind marca comunitară

Decizia diviziei de anulare: declară nulitatea înregistrării mărcii comunitare

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate: încălcarea articolului 53 alineatul (1) litera (a) coroborat cu articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind marca comunitară și a articolului 75 din Regulamentul privind marca comunitară

Acțiune introdusă la 25 octombrie 2013 — Giovanni Cosmetics/OAPI — Vasconcelos & Gonçalves (GIOVANNI GALLI)

(Cauza T-559/13)

(2014/C 24/41)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Giovanni Cosmetics, Inc. (Rancho Dominguez, Statele Unite) (reprezentanți: J. van den Berg și M. Meddens-Bakker, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Vasconcelos & Gonçalves, SA (Lisabona, Portugalia)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea Deciziei din 13 august 2013 a Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) pronunțate în cazul R 1189/2012-2;
- dispunerea respingerii cererii nr. 9 232 471 formulate de CTM;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca comunitară vizată: Marca figurativă ce conține elementul verbal „GIOVANNI GALLI” pentru produse și servicii din clasele 3, 14 și 18 — Cererea de marcă comunitară nr. 9 232 471

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: Reclamanta

Marca sau semnul invocat: Marca comunitară verbală „GIOVANNI” înregistrată cu nr. 2 404 283 pentru produse din clasa 3

Decizia diviziei de opoziție: Respinge în întregime opoziția

Decizia camerei de recurs: Respinge recursul.

Motivele invocate: Încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind marca comunitară.

Acțiune introdusă la 29 octombrie 2013 — Sharp/OAPI (BIG PAD)

(Cauza T-567/13)

(2014/C 24/42)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Sharp KK (Osaka, Japonia) (reprezentanți: G. Macias Bonilla, G. Marín Raigal, P. López Ronda și E. Armero, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 5 august 2013, pronunțată în cauza R 2131/2012-2;
- obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată corespunzătoare procedurii.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca figurativă care conține elementele verbale „BIG PAD” pentru produse și servicii din clasa 9 — cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 10 887 231

Decizia examinatorului: respinge cererea de înregistrare a unei mărci comunitare.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) și a articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul privind marca comunitară.

Acțiune introdusă la 28 octombrie 2013 — Bimbo/OAPI — Café do Brasil (KIMBO)

(Cauza T-568/13)

(2014/C 24/43)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Bimbo, SA (Barcelona, Spania) (reprezentant: N. Fernández Fernández-Pacheco, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Café do Brasil SpA (Melito di Napoli, Italia)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 28 august 2013 în cauzele R 636/2012-4 și R 608/2012-4;
- obligarea celeilalte părți din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca comunitară vizată: marca verbală „KIMBO” pentru produse și servicii din clasele 11, 21, 30, 32 și 43 — cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 3 420 973

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: reclamantă

Marca sau semnul invocat: mărcile spaniole nr. 291 655, nr. 451 559 și nr. 2 244 563

Decizia diviziei de opoziție: respinge în parte opoziția

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) și a articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul privind marca comunitară

**Acțiune introdusă la 28 octombrie 2013 — Bimbo/OAPI —
Café do Brasil (Caffè KIMBO Espresso Napoletano)**

(Cauza T-569/13)

(2014/C 24/44)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Bimbo, SA (Barcelona, Spania) (reprezentant: N. Fernández Fernández-Pacheco, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Café do Brasil SpA (Melito di Napoli, Italia)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea deciziei pronunțate la 29 august 2013 de Camera a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) în cauza R 1561/2012-4 și

— obligarea intervenientei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Marca comunitară vizată: marca figurativă în culorile roșu, auriu, alb și negru care conține elementele verbale „Caffè KIMBO Espresso Napoletano” pentru o serie de produse și servicii din clasele 30, 32 și 43 — cerere de înregistrare a mărcii comunitare nr. 4 037 933.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: reclamanta.

Marca sau semnul invocat: marca spaniolă nr. 291 655 pentru termenul „BIMBO” pentru produse din clasa 30 și marca anterioară de notorietate în Spania „BIMBO” pentru produse din clasa 30.

Decizia diviziei de opoziție: respinge în parte opoziția.

Decizia camerei de recurs: respinge acțiunea.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) și a articolului 8 alineatul (5) din RMC.

**Acțiune introdusă la 30 octombrie 2013 — Verus/OAPI —
Joie International (MIRUS)**

(Cauza T-576/13)

(2014/C 24/45)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Verus Food (Sofia, Bulgaria) (reprezentant: C. Röhl, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Joie International Co. Ltd (Hong Kong, China)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— modificarea Deciziei Camerei a cincea de recurs din 23 august 2013 (cauza R 715/2012-5) astfel încât opoziția să fie menținută în totalitate și respingerea cererii de înregistrare a mărcii comunitare nr. 9 599 416 și

— obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: Joie International Co. Ltd

Marca comunitară vizată: marca verbală „MIRUS” pentru produse din clasa 12 — cerere de înregistrare a mărcii comunitare nr. 9 599 416

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: reclamanta

Marca sau semnul invocat: marca verbală germană „MIRUS” pentru produse din clasele 12, 25 și 28

Decizia diviziei de opoziție: admite opoziția

Decizia camerei de recurs: anulează decizia atacată și respinge opoziția

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului.

Ațiune introdusă la 30 octombrie 2013 — Zehnder/OAPI — UAB „Amalva” (komfovent)

(Cauza T-577/13)

(2014/C 24/46)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Zehnder Verkaufs- und Verwaltungs-AG (Gränichen, Elveția) (reprezentant: J. Krenzel, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: UAB „Amalva” (Vilnius, Lituania)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 29 august 2013 pronunțată în cauza R 255/2012-4 și

— obligarea celorlalte părți din procedură la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de declarare a nulității: marca figurativă în alb și negru care conține elementul verbal „komfovent” pentru produse din clasa 11 — înregistrarea mărcii comunitare nr. 4 635 272

Titularul mărcii comunitare: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Partea care solicită declararea nulității mărcii comunitare: reclamanta

Motivarea cererii de declarare a nulității: motivele prevăzute de dispozițiile coroborate ale articolului 53 alineatul (1) litera (a) și ale articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind marca comunitară

Decizia diviziei de anulare: declară nulitatea mărcii comunitare contestate

Decizia camerei de recurs: anulează decizia atacată și respinge cererea de declarare a nulității

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) și a articolului 75 din Regulamentul privind marca comunitară

Ațiune introdusă la 4 noiembrie 2013 — The Royal County of Berkshire Polo Club/OAPI — Lifestyle Equities (Royal County of Berkshire POLO CLUB)

(Cauza T-581/13)

(2014/C 24/47)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: The Royal County of Berkshire Polo Club Ltd (Londra, Regatul Unit) (reprezentant: J. Maitland-Walker, Solicitor)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Lifestyle Equities CV (Amsterdam, Țările de Jos)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 25 iulie 2013 pronunțată în cauza R 1374/2012-2;

— obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri și procedurii aflate pe rolul camerei de recurs.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta

Marca comunitară vizată: marca figurativă care cuprinde elementele verbale „Royal County of Berkshire POLO CLUB” pentru produse și servicii din clasele 9, 14, 16, 18, 25 și 28 — cererea de înregistrare 9 642 621

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca sau semnul invocat: mărcile comunitare înregistrate nr. 8 456 469, nr. 5 482 484, 532 895 și nr. 364 257

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția în totalitate.

Decizia camerei de recurs: anulează în parte decizia atacată.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind marca comunitară.

Acțiune introdusă la 8 noiembrie 2013 — H.P. Gauff Ingenieure/OAPI — Gauff (Gauff JBG Ingenieure)

(Cauza T-585/13)

(2014/C 24/48)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: H.P. Gauff Ingenieure GmbH & Co. KG — JBG (Nürnberg, Germania) (reprezentant: G. Schneider-Rothhaar, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Gauff GmbH & Co. Engineering KG (Nürnberg, Germania)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate pronunțate de Camera întâi de recurs a OAPI la 5 septembrie 2013 (cauza R 596/2013-1);
- trimiterea cauzei spre rejudecare la OAPI astfel încât să se acorde *restitutio in integrum*;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate în procedura în fața camerei de recurs.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta

Marca comunitară vizată: marca figurativă „Gauff JBG Ingenieure” pentru produse și servicii din clasele 9, 11, 19, 36, 37, 39, 40, 41 și 42 — cerere de înregistrare a mărcii comunitare nr. 9 992 967

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: Gauff GmbH & Co. Engineering KG

Marca sau semnul invocat: marca verbală germană și marca verbală comunitară „Gauff”, precum și marca figurativă germană și marca figurativă comunitară „GAUFF” pentru produse și servicii din clasele 9, 16, 35, 36, 37, 39, 40, 41, 42 și 44

Decizia diviziei de opoziție: admite în parte opoziția

Decizia camerei de recurs: respinge cererea de *restitutio in integrum* și respinge calea de atac ca fiind inadmisibilă

Motivele invocate: încălcarea articolului 81 din Regulamentul nr. 207/2009

Acțiune introdusă la 8 noiembrie 2013 — H.P. Gauff Ingenieure/OAPI — Gauff (Gauff THE ENGINEERS WITH THE BROADER VIEW)

(Cauza T-586/13)

(2014/C 24/49)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: H.P. Gauff Ingenieure GmbH & Co. KG — JBG (Nürnberg, Germania) (reprezentant: G. Schneider-Rothhaar, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Gauff GmbH & Co. Engineering KG (Nürnberg, Germania)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 5 septembrie 2013 (cauza R 118/2013-1);
- trimiterea cauzei la OAPI spre reexaminare, cu recomandarea de a proceda la repunerea în drepturi;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate în cursul procedurii în fața camerei de recurs.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta

Marca comunitară vizată: marca figurativă „Gauff THE ENGINEERS WITH THE BROADER VIEW” pentru produse și servicii din clasele 11, 19, 36, 37, 39, 40, 41 și 42 — cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 10 028 082.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: Gauff GmbH & Co. Engineering KG.

Marca sau semnul invocat: marca verbală germană și marca verbală comunitară „Gauff”, precum și marca figurativă germană și marca figurativă comunitară „GAUFF” pentru bunuri și servicii din clasele 9, 16, 35, 36, 37, 39, 40, 41, 42 și 44.

Decizia diviziei de opoziție: admite în parte opoziția.

Decizia camerei de recurs: respinge cererea de repunere în drepturi și respinge calea de atac ca inadmisibilă.

Motivele invocate: încălcarea articolului 81 din Regulamentul nr. 207/2009.

Ațiune introdusă la 4 noiembrie 2013 — Schwerdt/OAPI — Iberamigo (cat&clean)

(Cauza T-587/13)

(2014/C 24/50)

Limba în care a fost formulată ațiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Miriam Schwerdt (Porta-Westfalica, Germania) (reprezentant: K. Kruse, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Iberamigo, SA (Rubi, Spania)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea Deciziei R 1799/2012-4 a Camerei a patra de recurs a pârâtului din 3 septembrie 2013;

— obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta

Marca comunitară vizată: marca figurativă color care conține reprezentarea unei pisici și elementele verbale „cat&clean” pentru produse din clasa 31 — cererea de înregistrare nr. 9 612 301

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: Iberamigo, SA

Marca sau semnul invocat: marca verbală spaniolă „CLEAN CAT” pentru produse din clasa 31

Decizia diviziei de opoziție: admite opoziția

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009, precum și a articolului 29 și următoarele din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene

Ațiune introdusă la 7 noiembrie 2013 — Deutsche Rockwool Mineralwoll/OAPI — A. Weber (JETROC)

(Cauza T-588/13)

(2014/C 24/51)

Limba în care a fost formulată ațiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Deutsche Rockwool Mineralwoll GmbH & Co. OHG Gladbeck, Germania) (reprezentant: J. Krenzel, lawyer)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: A. Weber SA (Rouhling, Franța)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 28 august 2013 pronunțată în cauza R 257/2013-2

— obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de declarare a nulității: marca verbală „JETROC” pentru produse din clasele 1, 17 și 19 — marca internațională înregistrată sub nr. 940 180 desemnând Uniunea Europeană

Titularul mărcii comunitare: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Partea care solicită declararea nulității mărcii comunitare: reclamanta

Motivarea cererii de declarare a nulității: risc de confuzie potrivit articolului 53 alineatul (1) litera (a) coroborat cu articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind marca comunitară (RMC)

Decizia diviziei de anulare: respinge cererea de declarare a nulității.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din RMC.

Decizia diviziei de opoziție: admite în parte opoziția

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009

Acțiune introdusă la 11 noiembrie 2013 — Ratioparts-Ersatzteile/OAPI — Norwood Industries (NORTHWOOD professional forest equipment)

(Cauza T-592/13)

(2014/C 24/52)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Ratioparts-Ersatzteile-Vertriebs GmbH (Euskirchen, Germania) (reprezentant: M. Koch, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Norwood Industries (Kilworthy, Canada)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- reformarea Deciziei Camerei a doua de recurs din 28 august 2013 (cauza R 356/2013-2), în sensul respingerii în totalitate a opoziției B1771461 și
- obligarea celeilalte părți din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs la plata cheltuielilor aferente procedurilor opoziției și căii de atac.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta

Marca comunitară vizată: marca figurativă „NORTHWOOD professional forest equipment” pentru produse și servicii din clasele 8, 9, 20, 25 și 35 — cererea de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 9 412 776

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: Norwood Industries

Marca sau semnul invocat: marca verbală comunitară „NORWOOD” pentru produse din clasa 7

Acțiune introdusă la 14 noiembrie 2013 — Sanctuary Brands/OAPI — Richter International (TAILORBYRD)

(Cauza T-594/13)

(2014/C 24/53)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Sanctuary Brands LLC (New Canaan, Statele Unite) (reprezentant: B. Brandreth, Barrister)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Richter International Ltd (Scarborough, Canada)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea deciziei camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 7 august 2013 dată în cauza R 1625/2012-1;
- Obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca comunitară vizată: marca verbală „TAILORBYRD” pentru produse din clasa 25 — cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 9 325 507

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: reclamantul

Marca sau semnul invocat: marca figurativă neînregistrată care conține elementul verbal „TAILORBYRD”, marca verbală neînregistrată și denumirea comercială „TAILORBYRD” și denumirea societății „Tailorbyrd, LLC”, utilizate în comerț în Regatul Unit pentru „articole de îmbrăcăminte, cămăși”

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (4) din Regulamentul privind marca comunitară.

Ațiune introdusă la 18 noiembrie 2013 — Calida/OAPI — Quanzhou Green Garments (dadida)

(Cauza T-597/13)

(2014/C 24/54)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Calida Holding AG (Sursee, Elveția) (reprezentanți: R. Kaase și H. Dirksmeier, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealtă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Quanzhou Green Garments Co. Ltd (Quanzhou, China)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea deciziei din 16 septembrie 2013 a Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din cauza R 1190/2012-4;

— obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de declarare a nulității: înregistrarea internațională nr. 979 903 care produce efecte în Uniunea Europeană pentru marca figurativă care conține elementul verbal „dadida” pentru produse din clasa 25

Titularul mărcii comunitare: cealtă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Partea care solicită declararea nulității mărcii comunitare: reclamanta

Motivarea cererii de declarare a nulității: motive relative prevăzute la articolul 53 alineatul (1) litera (a) coroborat cu articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind marca comunitară

Decizia diviziei de anulare: a respins cererea de declarare a nulității.

Decizia camerei de recurs: a respins recursul.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind marca comunitară

Ațiune introdusă la 15 noiembrie 2013 — Sanctuary Brands/OAPI — Richter International (TAILORBYRD)

(Cauza T-598/13)

(2014/C 24/55)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Sanctuary Brands LLC (New Canaan, Statele Unite) (reprezentant: B. Brandreth, Barrister)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealtă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Richter International Ltd (Scarborough, Canada)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 7 august 2013 în cauza R 1115/2012-1;

— condamner la partie défenderesse aux dépens.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: cealtă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Marca comunitară vizată: marca figurativă care conține elementul verbal „TAILORBYRD” pentru produse din clasa 25 — cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 9 325 549.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: reclamanta.

Marca sau semnul invocat: marca figurativă neînregistrată care conține elementul verbal „TAILORBYRD”, marca verbală neînregistrată și denumirea comercială „TAILORBYRD”, precum și denumirea socială „TAILORBYRD”, utilizate în afaceri în Regatul Unit pentru „haine și cămăși”.

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (4) din Regulamentul privind marca comunitară.

Acțiune introdusă la 12 noiembrie 2013 — Wilo/OAPI (Pioneering for You)

(Cauza T-601/13)

(2014/C 24/56)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Wilo SE (Dortmund, Germania) (reprezentant: B. Schneiders, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 11 septembrie 2013, în cauza R 555/2013-4;
- obligarea Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca verbală „Pioneering for You” pentru produse și servicii din clasele 7, 9, 11, 37 și 42 — cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 11 065 588.

Decizia examinatorului: respinge cererea de înregistrare a unei mărci comunitare.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 14 noiembrie 2013 — Léon Van Parys/Comisia

(Cauza T-603/13)

(2014/C 24/57)

Limba de procedură: neerlandeza

Părțile

Reclamantă: Firma Léon Van Parys NV (Antwerpen, Belgia) (reprezentanți: P. Vlaemminck, B. Van Vooren și R. Verbeke, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea scrisorii Comisiei prin care aceasta solicită administrației vamale și accizelor din Belgia informații suplimentare în temeiul articolului 907 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93, precum și a scrisorii Comisiei Europene din 16 septembrie 2013 prin care aceasta a informat Firma Léon Van Parys cu privire la respectiva cerere și cu privire la suspendarea termenului de examinare în conformitate cu articolul 907 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93;
- declararea faptului că reclamanta a beneficiat pe deplin de efectele articolului 909 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 în urma Hotărârii Tribunalului din 19 martie 2013 pronunțate în cauza T-324/10 (dosarul REM/REC 07/07);
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe încălcarea de către Comisie a articolelor 907 și 909 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 (⁽¹⁾), precum și a articolului 266 primul paragraf TFUE. Reclamanta susține că termenul de nouă luni în care trebuie adoptată o decizie prevăzut de primele dintre articolele citate expirase și, prin urmare, Comisia nu mai era competentă să se pronunțe asupra cererii de remitere. În consecință, Comisia nu mai este competentă în măsura în care acționează într-un mod care depășește simpla regularizare a deciziei sale anulate în parte prin Hotărârea Tribunalului din 19 martie 2013, Firma Léon Van Parys/Comisia, pronunțată în cauza T-324/10.
2. Al doilea motiv este întemeiat pe încălcarea articolului 907 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 și a Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, și anume a articolului 41 din aceasta referitor la dreptul la bună administrare. Reclamanta susține că Comisia și-a exercitat în mod nelegal posibilitatea de a solicita informații și de a prelungi astfel termenul de nouă luni, pentru a evita sau, cel puțin, pentru a amâna o aplicare ulterioară a articolului 909 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93. De asemenea, reprezintă o încălcare a principiului bunei administrări faptul că Comisia își arogă (referitor la un aspect în privința căruia se aplică în principiu un termen de nouă luni) dreptul de a iniția în 2013 o examinare completă a unei cereri de remitere formulate la sfârșitul anului 2007 referitor la importuri efectuate în 1999.

(¹) Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului vamal comunitar (JO L 253, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 7, p. 3).

A acțiune introdusă la 20 noiembrie 2013 — Levi Strauss/OAPI — L&O Hunting Group (101)**(Cauza T-604/13)**

(2014/C 24/58)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile**

Reclamantă: Levi Strauss & Co. (San Francisco, Statele Unite)
(reprezentanți: V. von Bomhard și J. Schmitt, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs:
L&O Hunting Group GmbH (Isny im Allgäu, Germania)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 6 septembrie 2013, pronunțată în cauza R 1538/2012-2;
- obligarea pârâtului și a intervenientei, în cazul în care aceasta din urmă ar interveni, la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Marca comunitară vizată: marca verbală „101” pentru produse din clasele 13, 25 și 28 — cererea de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 9 446 634.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: reclamanta.

Marca sau semnul invocat: marca verbală comunitară „501” înregistrată sub nr. 26 708 pentru produse din clasele 16, 18 și 25.

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția în totalitate.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) și a articolului 8 alineatul (5) din RMC.

A acțiune introdusă la 21 noiembrie 2013 — Alma — The Soul of Italian Wine/OAPI — Miguel Torres (SOTTO IL SOLE ITALIANO SOTTO il SOLE)**(Cauza T-605/13)**

(2014/C 24/59)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile**

Reclamantă: Alma — The Soul of Italian Wine LLLP (Bal Harbor, Statele Unite) (reprezentant: F. Terrano, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs:
Miguel Torres, SA (Vilafranca del Penedès, Spania)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea deciziei camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 10 septembrie 2013 dată în cauza R 18/2013-2;
- Obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: Alma — The Soul of Italian Wine LLLP

Marca comunitară vizată: marca figurativă care conține elementele verbale „SOTTO IL SOLE ITALIANO SOTTO il SOLE”- cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 9 784 539

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca sau semnul invocat: înregistrările mărcilor comunitare nr. 462 523 și 6 373 971, precum și înregistrările mărcilor spaniole nr. 152 231, 715 524 și 2 796 505

Decizia diviziei de opoziție: admite în tot opoziția

Decizia camerei de recurs: respinge în tot calea de atac și cererea de înregistrare a mărcii comunitare

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) și a articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul privind marca comunitară.

Acțiune introdusă la 22 noiembrie 2013 — easyGroup IP Licensing/OAPI — TUI (easyAir-tours)**(Cauza T-608/13)**

(2014/C 24/60)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile**

Reclamantă: easyGroup IP Licensing Ltd (Londra, Regatul Unit) (reprezentant: J. Day, Solicitor)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: TUI AG (Hanovra, Germania)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea Deciziei din 5 septembrie 2013 a Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din cauza R 1029/2012-1;

— obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta

Marca comunitară vizată: marca figurativă care conține elementele verbale „easyAir-tours” pentru produse și servicii din clasele 16, 36, 39 și 43 — cerere de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 9 220 849

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca sau semnul invocat: înregistrările de mărci internaționale care desemnează Uniunea Europeană, cererea de înregistrare a unei mărci comunitare și cererea de înregistrare a unei mărci naționale ale unei mărci figurative care conține printre altele elementul verbal „airtours”

Decizia diviziei de opoziție: a respins în parte cererea de înregistrare a unei mărci comunitare.

Decizia camerei de recurs: a respins recursul.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind marca comunitară

Acțiune introdusă la 22 noiembrie 2013 — BlackRock/OAPI (SO WHAT DO I DO WITH MY MONEY)**(Cauza T-609/13)**

(2014/C 24/61)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamantă: BlackRock, Inc. (New York, Statele Unite) (reprezentanți: S. Malynicz, Barrister, K. Gilbert și M. Blair, Solicitors)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 11 septembrie 2013 în cauza R 572/2013-4;

— obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca verbală „SO WHAT DO I DO WITH MY MONEY” pentru servicii din clasele 35 și 36 — cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 11 144 748.

Decizia examinatorului: respinge în întregime cererea de înregistrare a mărcii comunitare.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind marca comunitară.

Acțiune introdusă la 21 noiembrie 2013 — Ecolab USA/OAPI (GREASECUTTER)**(Cauza T-610/13)**

(2014/C 24/62)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamantă: Ecolab USA (St. Paul, Statele Unite) (reprezentanți: G. Hasselblatt și V. Töbelmann, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 5 septembrie 2013 (cauza R 1704/2012-2) în măsura în care respinge înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană nr. 1103198, GREASECUTTER;
- obligarea părâtului la suportarea propriilor cheltuieli de judecată, precum și la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca verbală „GREASECUTTER” pentru produse din clasele 3 și 5 — înregistrarea internațională nr. W 1103198.

Decizia examinerului: respinge protecția înregistrării internaționale care desemnează Uniunea Europeană.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului.

Acțiune introdusă la 21 noiembrie 2013 — Australian Gold/OAPI — Effect Management & Holding (HOT)

(Cauza T-611/13)

(2014/C 24/63)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Australian Gold LLC (Indianapolis, Statele Unite) (reprezentanți: A. von Mühlendahl și H. Hartwig, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Effect Management & Holding GmbH (Vöcklabruck, Austria)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 10 septembrie 2013 în cauza R 1881/2012-4;
- obligarea părâtului și a celeilalte părți din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs, în ipoteza în care aceasta ar interveni, la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de declarare a nulității: marca figurativă care conține elementul verbal „HOT” pentru produse din clasele 3, 5, 16 și 25 înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană nr. 797 277.

Titularul mărcii comunitare: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Partea care solicită declararea nulității mărcii comunitare: reclamanta.

Motivarea cererii de declarare a nulității: motivele sunt cele prevăzute la articolul 52 alineatul (1) litera (a) coroborat cu articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul privind marca comunitară.

Decizia diviziei de anulare: admite în parte cererea de declarare a nulității.

Decizia camerei de recurs: respinge în parte calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 52 alineatul (1) litera (a) coroborat cu articolul 7 alineatul (1) literele (a), (b) și (c) și cu articolul 8 alineatul (3) din Regulamentul privind marca comunitară.

Acțiune introdusă la 20 noiembrie 2013 — AIC/OAPI — ACV Manufacturing (Schimbătoare de căldură)

(Cauza T-615/13)

(2014/C 24/64)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: AIC S.A. (Gdynia, Polonia) (reprezentant: J. Radłowski, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: ACV Manufacturing (Seneffe, Belgia)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Camerei a treia de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 10 septembrie 2013, pronunțată în cauza R 291/2012-3;

— obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată efectuate în cadrul prezentei proceduri, precum și a celor efectuate în fața camerei de recurs.

Motivele și principalele argumente

Desenul sau modelul industrial comunitar înregistrat care a făcut obiectul unei cereri de declarare a nulității: un model pentru un produs descris ca „schimbătoare de căldură” — desen sau model industrial comunitar înregistrat sub nr. 1 618 703-0001.

Titularul desenului sau modelului industrial comunitar: reclamanta.

Partea care solicită declararea nulității desenului sau modelului industrial comunitar: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Motivarea cererii de declarare a nulității: s-a susținut că modelul nu întrunește cerințele articolului 4 alineatele (1) și (2) coroborat cu articolul 5, cu articolul 6 și, în special, cu articolul 8 alineatele (1) și (2) din RDMIC.

Decizia diviziei de anulare: declară nulitatea desenului sau modelului industrial înregistrat contestat.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 25 alineatul (1) litera (b) coroborat cu articolul 4 alineatul (2) RDMIC.

Acțiune introdusă la 20 noiembrie 2013 — AIC/OAPI — ACV Manufacturing (inserturi schimbătoare de căldură)

(Cauza T-616/13)

(2014/C 24/65)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: AIC S.A. (Gdynia, Polonia) (reprezentant: J. Radłowski, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: ACV Manufacturing (Seneffe, Belgia)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea Deciziei Camerei a treia de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 10 septembrie 2013 în cauza R 293/2012-3;

— obligarea pârâtului să suporte cheltuielile de judecată efectuate în prezenta cauză și pe cele efectuate în fața camerei de recurs.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de declarare a nulității: desenul pentru un produs descris ca „inserturi schimbătoare de căldură” — desen comunitar înregistrat cu numărul 1 137 152-0001

Titularul mărcii comunitare: reclamanta

Partea care solicită declararea nulității mărcii comunitare: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Motivarea cererii de declarare a nulității: s-a invocat faptul că desenul nu îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 4 alineatele (1) și (2), coroborat cu articolele 5 și 6 și în special cu articolul 8 alineatele (1) și (2) din Regulamentul privind desenele sau modelele industriale comunitare

Decizia diviziei de anulare: anulează desenul sau modelul industrial contestat

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate: încălcarea articolului 25 alineatul (1) litera (b) coroborat cu articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul privind desenele sau modelele industriale comunitare

Acțiune introdusă la 20 noiembrie 2013 — AIC/OAPI — ACV Manufacturing (Racorduri pentru schimb de căldură)

(Cauza T-617/13)

(2014/C 24/66)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: AIC S.A. (Gdynia, Polonia) (reprezentant: J. Radłowski, lawyer)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: ACV Manufacturing (Seneffe, Belgia)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Camerei a treia de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 10 septembrie 2013 în cauza R 688/2012-3;
- obligarea OAPI la suportarea cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri și a celor efectuate în cadrul procedurii în fața camerei de recurs.

Motivele și principalele argumente

Modelul industrial comunitar înregistrat care a făcut obiectul unei cereri de declarare a nulității: modelul industrial al unui produs descris ca fiind „racord pentru schimb de căldură”

Titularul modelului industrial comunitar: reclamanta

Partea care solicită declararea nulității modelului industrial comunitar: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Motivarea cererii de declarare a nulității: s-a susținut că modelul industrial nu îndeplinește cerințele prevăzute la articolul 4 alineatele (1) și (2) coroborat cu articolele 5 și 6 și în special cu articolul 8 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (CE) nr. 6/2002

Decizia diviziei de anulare: declară nulitatea modelului industrial în litigiu

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate: încălcarea articolului 25 alineatul (1) litera (b) coroborat cu articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 6/2002.

Recurs introdus la 26 noiembrie 2013 de Carla Fanta împotriva Hotărârii din 16 septembrie 2013 a Tribunalului Funcției Publice în cauza F-92/11, Fanta/CESE

(Cauza T-619/13 P)

(2014/C 24/67)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Carla Fanta (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: D. Abreu Caldas, M. Abreu Caldas și J.-N. Louis, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comitetul Economic și Social European (CESE)

Concluziile

Recurenta solicită Tribunalului:

— să declare și să hotărască:

- anularea Hotărârii Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 16 septembrie 2013, pronunțată în cauza F-92/11 (Fanta/CESE);
- obligarea CESE la plata către recurentă a sumei de 15 000 de euro pentru prejudiciul moral rezultat din încălcarea obligației de solitudine ce revine AIPN;
- obligarea CESE la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurenta invocă două motive.

1. Primul motiv se întemeiază pe o eroare de drept legată de finalitatea procedurii precontencioase și a principiului bunei administrări, întrucât TFP nu a sancționat faptul că respingerea reclamației conținea o motivare identică, cuvânt cu cuvânt, cu cea care figura în decizia de respingere a cererii împotriva căreia fusese introdusă reclamația, în pofida faptului că reclamația conținea argumente diferite de cele cuprinse în cerere (referitor la punctele 44 și 65-67 din hotărârea atacată).
2. Al doilea motiv se întemeiază, pe de o parte, pe o încălcare a dreptului la apărare, în măsura în care recurenta nu ar fi avut ocazia să se exprime în cadrul procedurii în fața TFP atunci când acesta a concluzionat că AIPN s-ar fi întemeiat pe un al cincilea motiv implicit în decizia sa de respingere a cererii recurente și, pe de altă parte, pe o eroare de drept, în măsura în care TFP ar fi analizat condițiile prevăzute la articolul 12a alineatul (3) din Statutul funcționarilor Uniunii Europene cu ocazia controlului legalității aplicării articolului 24 din statutul menționat (referitor la punctul 94 și următoarele din hotărârea atacată).

Achiziție introdusă la 22 noiembrie 2013 — Marchi Industriale/ECHA

(Cauza T-620/13)

(2014/C 24/68)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Marchi Industriale SpA (Florența, Italia) (reprezentanți: M. Baldassarri și F. Donati, avocați)

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului anularea și, prin urmare, declararea nulității Deciziei nr. SME/2013/3747 adoptate de ECHA, astfel încât să lipsească decizia menționată de toate efectele, inclusiv anularea facturilor emise pentru recuperarea taxelor mai importante și pentru sancțiunile pretins datorate.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune este îndreptată împotriva deciziei Agenției Europene pentru Produse Chimice, care a considerat că reclamanta nu îndeplinește condițiile pentru a fi considerată întreprindere mică sau mijlocie, în sensul Regulamentului (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei (JO 396, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 60, p. 3), refuzându-i beneficiile prevăzute în aceasta și prevăzând plata taxelor și a impozitelor datorate.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv întemeiat pe o lipsă absolută de motivare, în măsura în care, în pofida observațiilor detaliate și documentate formulate de reclamantă pentru a contesta criteriile de calcul utilizate pentru determinarea dimensiunilor întreprinderii, pârâta nu ar fi luat deloc în considerare argumentele expuse
2. Al doilea motiv întemeiat pe evaluarea eronată a datelor privind societatea Essemar SpA, care aparține Marchi Industriale

— În această privință, se subliniază că, contrar celor afirmate de pârâta, Essec Group srl. nu are niciun raport, nici chiar indirect, cu reclamanta și, că, în orice caz, nu poate fi considerată o „întreprindere parteneră”. Deși Essec Group deține o participație în capitalul social al Essemar egală cu 50,0005 %, restul capitalului social al Essemar, egal cu 49,9995 % este, în schimb, deținut de reclamantă. Cu toate acestea, Essec Group, deși deține în mod formal majoritatea capitalului social al Essemar, nu ar avea majoritatea drepturilor de vot în societatea menționată. Așadar, între Essec Group și reclamantă nu ar exista raportul special prevăzut la articolul 3 alineatul (2) din anexa la Recomandarea 2003/361/CE a Comisiei din 6 mai 2003 privind definirea microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii (JO L 124, pag. 36).

Acțiune introdusă la 27 noiembrie 2013 — Unión de Almacenistas de Hierros de España/Comisia

(Cauza T-623/13)

(2014/C 24/69)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Unión de Almacenistas de Hierros de España (Madrid, Spania) (reprezentanți: A. Creus Carreras și A. Valiente Martín, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea deciziei Comisiei din 18 septembrie 2013;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri și
- suplimentar se solicită Tribunalului, ca măsură de organizare a procedurii, să impună Comisiei transmiterea documentelor la care a refuzat accesul, pentru ca Tribunalul să le poată analiza și să poată verifica exactitatea susținerilor din prezenta cerere.

Motivele și principalele argumente

În cadrul prezentei proceduri, reclamanta solicită anularea respingerii explicate a cererii de acces la anumite documente. Respingerea implicită a aceleiași cereri constituie obiectul cauzei T-419/13, Unión de Almacenistas de Hierros de España/Comisia.

Motivele și principalele argumente sunt similare celor invocate în cauza menționată.

Acțiune introdusă la 4 decembrie 2013 — Serco Belgium și alții/Comisia

(Cauza T-644/13)

(2014/C 24/70)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Serco Belgium (Bruxelles, Belgia), SA Bull NV (Auderghem, Belgia) și Unisys Belgium (Bruxelles) (reprezentanți: V. Ost și M. Vanderstraeten, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Comisiei Europene din 30 octombrie 2013, notificată reclamantelor prin scrisoarea din 31 octombrie 2013, de respingere a ofertei prezentate de consorțiul OPTIMUS în cadrul procedurii de cerere de oferte DIGIT/R2/PO/2012/026 — ITIC-SM (Gestionarea serviciului informatic pentru mediul informatic de birou integrat și consolidat al Comisiei Europene) (JO S 69 112095) și de atribuire a contractului consorțiului GISIS și
- obligarea părâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă un singur motiv.

Oferta reclamantelor a fost respinsă din cauza notelor extrem de mici atribuite de Comisie în temeiul sub-criteriilor de atribuire referitoare la personal. Pe scurt, Comisia a apreciat că personalul în numărul propus de reclamante era prea mic și așadar inadecvat pentru a asigura calitatea serviciului impusă.

Reclamantele arată că oferta lor a fost respinsă în temeiul unor criterii de atribuire nelegale. Sub-criteriile referitoare la personal nu au scopul de a identifica oferta care este cea mai avantajoasă din punct de vedere economic, întrucât:

- după cum a admis în mod expres Comisia, răspunsurile la aceste criterii furnizate de ofertanți nu conduc la cerințele (contractuale). Reclamantele afirmă că este contrară dreptului Uniunii evaluarea ofertanților în temeiul unor declarații care nu sunt obligatorii;
- aceste sub-criterii nu au legătură cu calitatea ofertei (nivelul serviciului care va fi furnizat), ci mai degrabă cu capacitatea intrinsecă a ofertantului de a angaja un personal în număr suficient pentru a răspunde cerințelor de performanță impuse de acord cu privire la nivelul serviciului. Aceste sub-criterii sunt așadar criterii de selecție;
- în măsura în care nu era menționat un număr optim pentru personal și ținând seama de lipsa unei indicații precise cu privire la modul în care Comisia ar evalua numărul indicat referitor al personalului, și întrucât elementul esențial al proiectului de integrare și de consolidare al Comisiei, astfel cum e specificat în caietul de sarcini, este cel de a atinge în modul cel mai eficace posibil nivelul înalt de calitate impus de contract, aceste sub-criterii conduc la un rezultat imprezizibil;
- în orice caz, dacă avea îndoieli cu privire la capacitatea reclamantelor de a executa contractul conform condițiilor oferite (din cauza unui număr insuficient al personalului perceput), Comisia ar fi trebuit să solicite precizări înainte de a respinge o ofertă care era cu 47 de milioane de euro inferioară ofertei câștigătoare.

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 3 decembrie 2013 — CT/Agenția Executivă pentru Educație, Audiovizual și Cultură

(Cauza F-36/13) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Agent temporar — Contract pe perioadă nedeterminată — Reziliere — Atingere adusă demnității funcției — Ruperea legăturii de încredere)

(2014/C 24/71)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: CT (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: S. Pappas, avocat)

Pârâtă: Agenția Executivă pentru Educație, Audiovizual și Cultură (reprezentanți: H. Monet și B. Wägenbaur, agent și avocat)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei de reziliere a contractului de muncă al reclamantului în temeiul articolului 47 literele (c) și (i) din Regimul aplicabil celorlalți agenți (RAA)

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. CT suportă propriile cheltuieli de judecată și cheltuielile de judecată efectuate de Agenția Executivă pentru Educație, Audiovizual și Cultură.

⁽¹⁾ JO C 207, 20.7.2013, p. 58.

Acțiune introdusă la 17 septembrie 2013 — ZZ/REA

(Cauza F-88/13)

(2014/C 24/72)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: ZZ (reprezentant: F. Frabetti, avocat)

Pârâtă: Agenția Executivă pentru Cercetare (REA)

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea respingerii cererii reclamantei privind considerarea mamei sale copil aflat în întreținere în temeiul articolului 2 alineatul (4) din anexa VII la Statut

Concluziile reclamantei

— Anularea deciziei PMO.I, notificată la 28 noiembrie 2012, prin care este respinsă cererea reclamantei din 20 iulie 2012 privind considerarea mamei sale copil aflat în întreținere în temeiul articolului 2 alineatul (4) din anexa VII la Statut, pentru perioada 1 noiembrie 2012-31 octombrie 2013;

— acordarea în favoarea reclamantei a unei indemnizații de 1 000 de euro, sub rezerva oricărei modificări și/sau majorări, destinată reparării prejudiciului moral care i-a fost cauzat prin caracterul jignitor și ofensator al deciziilor de respingere a cererii și a reclamației precontencioase.

— obligarea agenției la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 18 septembrie 2013 — ZZ/Comisia

(Cauza F-89/13)

(2014/C 24/73)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamant: ZZ (reprezentant: L. Mansullo, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea a trei rețineri de 504,67 euro din indemnizația de invaliditate a reclamantului pentru lunile ianuarie-martie 2013

Concluziile reclamantului

— Anularea deciziilor, cuprinse în taloanele de pensie ale reclamantului pentru lunile ianuarie-martie 2013, de a efectua o reținere de 504,67 euro din indemnizația de invaliditate la care avea dreptul reclamantul pentru lunile menționate;

- în măsura în care este necesar, anularea deciziei, indiferent de forma acesteia, de respingere a reclamației din 13 aprilie 2013 formulate împotriva deciziilor citate anterior;
 - anularea oricărei decizii cuprinse în nota din 22 aprilie 2013, care poartă mențiunea „Ref. Ares(2013)790217 — 23.04.2013” în partea dreaptă de sus a primei pagini;
 - obligarea Comisiei la plata către reclamant a următoarelor sume: 1) 504,67 euro, plus dobânzi de 10 % pe an cu capitalizare anuală, începând cu 1 februarie 2013 până la plata efectivă a sumei; 2) 504,67 euro, plus dobânzi de 10 % pe an cu capitalizare anuală, începând cu 1 martie 2013 până la plata efectivă a sumei; 3) 504,67 euro, plus dobânzi de 10 % pe an cu capitalizare anuală, începând cu 1 aprilie 2013 până la plata efectivă a sumei;
 - obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.
- anularea respingerii, indiferent de forma acesteia, a cererii din 4 iulie 2012, adresate de reclamant Comisiei și pe care aceasta a primit-o în mod regulamentar;
 - anularea respingerii, indiferent de forma acesteia, a plângerii din 26 septembrie 2012 formulate împotriva deciziei de respingere a cererii din 9 martie 2012, adresate de reclamant Comisiei și pe care aceasta a primit-o în mod regulamentar;
 - anularea notei din 12 noiembrie 2012, care poartă în partea din dreapta sus a paginii sale unice mențiunea „HR.D.2/MB/ac/Ares(2012)1332162”;
 - anularea notei din 27 septembrie 2012, care poartă în partea din dreapta sus a primei pagini din cele două pe care le conține mențiunea „Ref Ares (2012) 1131229-27/09/2012”;
 - anularea respingerii, indiferent de forma acesteia, a plângerii din 10 martie 2013;
 - anularea respingerii, indiferent de forma acesteia, a plângerii din 2 ianuarie 2013;
 - în măsura necesară, anularea notei din 29 aprilie 2013, care poartă în partea din dreapta sus a primei pagini din cele trei pe care le conține mențiunea „Ref. Ares(2013)977767 — 29/04/2013”;
 - obligarea Comisiei la plata către reclamant a sumei de 10 000 de euro, cu dobânzi calculate la această sumă la rata de 10 % pe an, cu capitalizare anuală, începând de la 28 februarie 2013 și până la plata efectivă a sumei menționate;
 - obligarea Comisiei la plata către reclamant a sumei de 25 000 de euro cu dobânzi calculate la această sumă la rata de 10 % pe an, cu capitalizare anuală, începând de la 5 noiembrie 2012 și până la plata efectivă a sumei menționate;
 - obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 18 septembrie 2013 — ZZ/Comisia

(Cauza F-90/13)

(2014/C 24/74)

Limba de procedură: italiană

Părțile

Reclamant: ZZ (reprezentant: L. Mansullo, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei de respingere a cererii reclamantului prin care acesta urmărea obținerea unor despăgubiri pentru prejudiciul suferit ca urmare a unei pretense încălcări a dreptului său la viață privată cauzate de expedierea de către pârâtă a unei scrisori referitoare la situația sa unui avocat care nu îl reprezenta

Concluziile reclamantului

- Anularea respingerii, indiferent de forma acesteia, a cererii din 26 octombrie 2012, adresate de reclamant Comisiei și pe care aceasta a primit-o în mod regulamentar;

Acțiune introdusă la 9 octombrie 2013 — ZZ/Comisia

(Cauza F-102/13)

(2014/C 24/75)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: ZZ (reprezentant: S. Orlandi, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei prin care se calculează sporul de drepturi de pensie dobândite anterior angajării în muncă, pe baza dispozițiilor generale de aplicare (denumite în continuare „DGA”) noi și privind transferul drepturilor de pensie ale reclamantei în sistemul de pensii al instituțiilor Uniunii Europene care aplică noile DGA a articolelor 11 și 12 din anexa VIII la Statutul funcționarilor

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că articolul 9 din DGA a articolului 11 alineatul (2) din anexa VIII la statut este nelegal și, prin urmare, neaplicabil;
- anularea deciziei de a acorda sporul de drepturi de pensie dobândite de reclamantă anterior angajării în muncă, în cadrul transferului acestora în sistemul de pensii al instituțiilor Uniunii Europene, în temeiul DGA a articolului 11 alineatul (2) din anexa VIII la statut din 3 martie 2011;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 25 octombrie 2013 — ZZ/Comisia**(Cauza F-107/13)**

(2014/C 24/76)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamant: ZZ (reprezentanți: É. Boigelot și R. Murru, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei Comisiei de a aplica o sancțiune disciplinară reclamantului în temeiul articolului 9 alineatul (2) din anexa IX la statut, precum și o cerere de daune interese pentru prejudiciul moral pe care reclamantul pretinde că s-a suferit și o cerere de rambursare a sumelor deja reținute

Concluziile reclamantului

- anularea deciziei din 14 martie 2013 prin care i se aplică o sancțiune de reducere a unei treimi din pensia sa lunară pentru o durată de doi ani;
- obligarea pârâtei la repararea prejudiciului suferit de reclamant, stabilit la suma globală de 10 000 de euro, sub rezerva majorării în cursul procedurii;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 28 octombrie 2013 — ZZ/Consiliul**(Cauza F-108/13)**

(2014/C 24/77)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamant: ZZ (reprezentanți: J.-N. Louis și D. Abreu Caldas, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea fișelor de remunerație ale reclamantului pentru lunile ianuarie, februarie și martie 2013 întocmite în temeiul Deciziei Consiliului din 20 decembrie 2012 prin care acesta din urmă a refuzat să adopte Propunerea Comisiei referitoare la un regulament de ajustare, cu începere de la 1 iulie 2012, a remunerațiilor și a pensiilor funcționarilor și ale celorlalți agenți ai Uniunii Europene, precum și a coeficienților corectori care influențează aceste remunerații și pensii

Concluziile reclamantului

- Anularea fișelor de remunerație ale reclamantului întocmite începând cu 15 ianuarie 2013;
- obligarea Consiliului la plata către reclamant a arieratelor de remunerație la care reclamantul are dreptul de la data de 1 iulie 2012 majorate cu dobânzi moratorii calculate, cu începere de la scadența arieratelor datorate, la nivelul dobânzii stabilite de BCE pentru principalele operațiuni de refinanțare majorat cu două puncte;
- obligarea Consiliului la plata către reclamant în mod simbolic a unui euro drept despăgubire pentru prejudiciul moral suferit din cauza repetării de către Consiliu și de către AIPN a unor erori în efectuarea serviciului,
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 11 noiembrie 2013 — ZZ/Comisia**(Cauza F-110/13)**

(2014/C 24/78)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamant: ZZ (reprezentanți: S. Rodrigues, A. Tymen și A. Blot, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

căroră li s-a permis să participe la programul de formare „certificare” în 2013 (IA nr. 13-2013);

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei Comisiei prin care reclamantul a fost exclus din lista candidaților căroră li s-a permis să participe la programul de formare „certificare” în 2013

— în măsura în care este necesar, anularea deciziei Comisiei din 30 iulie 2013 prin care a fost respinsă reclamația formulată de reclamant;

Concluziile reclamantului

— Anularea deciziei Comisiei Europene din 19 aprilie 2013 prin care reclamantul a fost exclus din lista candidaților

— acordarea unei sume de 10 000 de euro reclamantului cu titlu de daune interese;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO